

பீரோகன்

சுயநலப் போக்கிலிருந்து விடுபடுவோம்.

தமிழர்களாகிய எமக்கு எமது நாட்டிலேயே அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட நிலையிலும் பொருளாதார்க்காரணங்களுக்காகவும் அவற்றைத் தேடி பல நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்த வண்ணம் உள்ளோம். ஆனால் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் அகதி எனும் அடிமை வாழ்க்கை தான் கிடைக்கிறது. இவற்றைவிட இங்கும் எமது அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளோம். இப்படியான நிலையில் இங்கு நாம் வாழ்கின்றோம் என்று அறிந்தும் எம்மவர்கள் இன்னமும் இங்கு புலம் பெயர்கின்றனர். இதற்கு காரணம் தாய் நாட்டில் எம்மவர்களின் உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லை என்ற காரணத்தால் தான்.

இந்நிலையில் பலர் நாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்த சமயத்தில், இங்கும் புலம் பெயர்ந்தனர். இவர்களைவிட, இன்று புதிதாக இங்கு வருபவர்கள் சிலரை நோர்வேஜிய அரசாங்கம் திருப்பி அனுப்ப முயலும் வேளையில் அதன் பரீட்சாத்தமாக ஒரு தமிழ் இளைஞரை இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்பியுள்ளது. இவர் 30.10. 92 வெள்ளிக்கிழமை இரவு கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்தில் வைத்து கைது செய்து சிறையில்

இடப்பட்டதாகவும் அவரைப் பற்றிய மேலதிக தகவல்களை சேகரிப்பதற்கு நோர்வே தூதரகம் முனைந்து வருவதாகவும்

KLASSEKAMPAN என்ற பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டு உள்ளது. இதற்கிடையில் இங்கு சிலரை திருப்பி அனுப்பும் முயற்சி தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளது. இதை தடுப்பதற்கு பலரும் பலவிதமான முயற்சிகள் எடுத்ததன் பயனாக தற்காலிகமாக அவர்கள் நிறுத்தப்பட்ட போதிலும் மீண்டும் எந்நேரமும் திருப்பி அனுப்பப் படலாம் என்ற சந்தேகம் உள்ளது. இவ்வாறான நிலை தமிழர்களாகிய எமக்கு வரும் என எவரும் எதிர்பார்க்க வில்லை. இவர்களை ஏன் இந்த அரசாங்கம் திருப்பி அனுப்ப முயல்கிறது என ஆராய்வோமானால் கொழும்பில் வசிப்பவர்கள் அல்லது அங்கு வசிக்க கூடிய நிலையில் உள்ளவர்கள் எனக் கருதப் படுபவர்களையும் திருப்பி அனுப்பும் முயற்சியில்

ஈடுபட்டுள்ளார்கள். அதற்குக் காரணம் அங்கு தமிழர்கள் எந்தவிதமான பிரச்சனையும் இல்லாமல் வாழமுடியும் எனவும் கருதுகின்றனர். இது எவ்வளவு நூரம் உண்மையாகும் என்று நாம் பார்த்தல் அவசியம்.

அங்கு சிறிலங்கா அரசின் கூலிப்படையினரின் அட்டகாசம், அதாவது தமக்குப் பணம் தேவை

என்றால் ஊரிலிருந்து பல பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியில் பணத்தைக் கொண்டு வந்து எங்காவது செல்வோம் என்று நினைத்து வரும் எம்மவர்களை பிடித்து பின் அவர்களை விடுவதுவதனால் பல்லாயிரக் கணக்கில் லஞ்சமாக பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இவற்றைவிட பிடிபடுபவர்கள் அநுபவிக்கும் சித்திரவதைகள் என்பனவும் அவர்களால் இழைக்கப் படுகிறது. இவ்வாறாகப் பிரச்சனைகளுடன் காதையர்களின் அட்டகாசமும் அங்குள்ளது.

மேலும் கொழும்பில் இயங்கி வரும் தமிழ் குழுக்களின் கையில் ஏதாவது சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் பிடிபடுவோர்களின் நிலை மிக மோசமானதாகவும் உள்ளது. அங்கும் சித்திரவதை என்பது மிக பயங்கரமானதாகவே காணப்படுவதுடன் சில வேளைகளில் பிடிபட்டவர்களின் நிலை எங்கு எனத் தெரியாமலும் இருக்கிறது.

இவ்வாறாக எம்மவர்களே எம்மவரை தன்புறுத்தவும் செய்கின்றனர். இவற்றைவிட வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நடாத்தப்பட்டதும் தற்போது நடாத்தப்படும் மிருகத்தனமான தாக்குதல்களின் பிரதிபலிப்பாக கொழும்பில் வாழும் தமிழர்கள் மீது முஸ்லீம் இயக்கம் ஒன்று கண்மூடித்தனமான தாக்குதலை நடாத்தி வருகிறது. தாம் அகதிகளாகியதற்கு தமிழ் இயக்கம் தான் காரணம் என்பதால் அவர்கள் ஒட்டு மொத்தமாக தமிழர்களையே வெறுக்கின்றனர். இவ்வாறான பிரச்சனைகளை விட சாதாரணமாக கொழும்பில் ஏதாவது குண்டு வெடிப்பு நடந்தால் முதலில் கைது செய்வது விடுதிகளில் வெளிநாடு செல்ல வந்ததுள்ள தமிழர்களையே.

இவ்வாறான பிரச்சனைகள் இருக்கின்ற போது கொழும்பில் வசிக்க கூடியவர்கள் என கருதுபவர்களை திருப்பி அனுப்புதல் என்பது தவறான முடிவோகும்.

இதைத் தவிர இங்கு புதிதாக அகதி அந்தஸ்து கோருவோரின் ஊர் விலாசத்திற்கும் சென்று அவர்களின் நிலைபற்றி விசாரித்து வருகின்றனர்.

இவ்வாறான நிகழ்வுகளிலிருந்து எம்மவர்கள் மீதான அடக்கு முறை இந்நாட்டிலும் ஆரம்பமாகி உள்ளதை அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது. இன்று புதிதாக வரும் எம்மவர்களுக்கு நடாத்தப்படும் இன்னல்கள் நாளை இங்கு முன்பே புலம் பெயர்ந்தவர்களுக்கு வராகு என எப்படி நம்புவது.

இவ்வாறான சம்பவங்களை எதிர்த்து பல சங்கங்கள் முயற்சிகள் எடுக்க முனையப்பட்ட போதும் அதனுள்ளும் தமது அரசியல் கருத்துக்களை திணிக்கும் முகமாகவே நடந்து வருகின்றனர். இன்றைய நிலையில் எமது அரசியல் கருத்தினை முன் வைப்பதிலும் பார்க்க முதலில் எம்மவர்கள் மீதான அடக்கு முறைக்கு எதிராக எல்லோரும் இணைந்தே குரல் கொடுத்தல் அவசியம். ஆனால் இங்கு சிலர் தமக்கும் இதற்கும் எந்தவித சம்மந்தமும் இல்லை என ஒதுங்கி வாழ்வது ஓர் சுயநலப் போக்கேயாகும். எனவே தற்போது ஏற்பட்டுள்ள இருப்புத் தொடர்பான பிரச்சனை என்பதால் எல்லோரும் ஒன்றினைந்தே குரல் கொடுத்தல் மிக மிக அவசியமாகும்.

- சீமைகள் -

1992 இல் நோபல் பரிசு பெறும் றிக்கே பேர்தா

ALFRED NOBEL - Nobels fredspris-medalje, tegnet av Gustav Vigeland. Forside.

கடந்த வருடம் வரை லாமாக்களுக்கும், கொர்பச்சோவ் போன்ற திருத்தல்வாத மக்கள் துராகிகளுக்கும் வழங்கப்பட்டு வந்த நோபல் பரிசு இம்முறை மனித உரிமைக்காகவும் தென் அமெரிக்க மக்களின் விடுதலைக்காகவும் பாடுபடும் பேராரசியான குவாத்தமாலாவைச் சேர்ந்த றிகோபேர்த்தா மின்சோவிற்கு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

தென் அமெரிக்க நாடான குவாத்தமாலாவில் பாசிச அரசு ஆட்சி செய்து வருகிறது. குவாத்தமாலா சனத்தொகையில் 65% மக்கள் செவ்விந்தியர்களாவார். ஆனால் தென் ஆபிரிக்கா போன்று சிறுபான்மை வெள்ளையர்களால் குவாத்தமாலா ஆளப்படுகிறது. இச் சிறுபான்மை அரசால்

— மாதவன் —

திட்டமிட்ட முறையில் செவ்விந்திய மக்கள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

1982இற்குப் பின் 50000 இளம் பெண்கள் விதவைகளாக்கப்பட்டு உள்ளனர். மேலும் 1992 தை முதல் ஆவணிவரை 140 செவ்விந்திய கிராமங்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளது. 380 ஆண்கள் பகிரங்கமாகப் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். 200000 அதிகமான மக்கள் அகதிகளாக அயல் நாடான மெக்சிக்கோவிற்கு சென்றுள்ளனர்.

அமெரிக்காவின்(USA) நல் ஆதரவுடன் ஆட்சி செய்து வரும் குவாத்தமாலா அரசிற்கு எதிராக இடதுசாரி கெரில்லா அமைப்பான குவாத்தமாலா தேசிய புரட்சிகர முன்னணி (URNG) போராடி வருகின்றது. அதேவேளை மக்கள் அமைப்புக்களான விவசாயிகள் ஒன்றியம் (CUC) விதவைகள் அமைப்பான கொளவீக்குவா (CONAVIGUA) வும்

அரசுக்கு எதிராக செயற்பட்டு வருகின்றன.

இன்று நோபல் பரிசிற்காக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள மிக்கோபேர்த்தாவின், விதவைகள் அமைப்பு, விவசாயிகள் ஒன்றியம் போன்றவற்றுடன் இணைந்து ஆற்றிய செயற்பாடுகள் மிக்கோபேர்த்தாவை அரசுக்கு எதிரியாகக் காட்டியதுடன், பிரபலப்படுத்தியது. இதன்பின் நடந்த இவரின் குடும்பத்தினர் மீதான அக்கிரமங்கள் முழுமூச்சுடன் முற்றுறுதாக இவரைப் போராட்டக் களத்தில் இறக்கியது.

இவரின் தந்தை விவசாயிகளின் சம்பள, நில உரிமைகளுக்காக போராட்டம் நடத்தியதால் பகிரங்கமாகத் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டார். தாயும் சகோதரனும் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

33 வயதான இப் பெண் போராளி, செவ்விந்திய மக்களின் விடுதலைக்கு போரடும் சக்திகளுக்கும், மனித உரிமை குழுக்களுக்கும் உந்து சக்தியாக, முன் உதாரணமாகத் திகழ்கிறார். ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் செவ்விந்திய மக்களுக்காக குரல் கொடுக்கத் தொடங்கியவர்களுள் முதன்மையானவராகக் கணிக்கப்படும் இவர் 12 வருடங்கள் மெக்சிக்கோவில் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இவ்வருடம் மிக்கோபேர்த்தாவுக்கு வழங்கப்பட்ட இப்பரிசானது, பலவகையிலும் உலாக்கமாலா மக்களின்

போராட்டத்திற்கும், மிக்கோபேர்த்தாவிற்கு புதிய உத்வேகத்தையும் கொடுக்கும். குறிப்பாக, குவாத்தமாலா பாசிச அரசிற்கும் குவாத்தமால தேசிய புரட்சிகர முன்னணிக்கும் இடையில் நடந்து வரும் பேச்சுவார்த்தைகளில் மிக்கோபேர்த்தா சார்ந்துள்ள விதவைகள், விவசாயிகள் அமைப்பு பங்குபற்ற

U R N G சம்மதம் தெரிவித்திருந்தும் பாசிச அரசால் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. மிக்கோபேர்த்தாவிற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் பரிசானது இவர் சார்ந்திருக்கும் இரு அமைப்புக்களையும் பேச்சுவார்த்தைகளில் பங்கு கொள்ள வழிவகுப்பதுடன், சர்வதேச பார்வையையும் குவாத்தமாலா மக்கள் போராட்டத்தின் மீது ஏற்படுத்தும்.

அ ன் னி ய

ம ண் ணி ல்

இசைபாடும் பறவை

தீபிகா

நோர்வே இசை உலகில் இப்போ
எல்லோராலும் பேசப்பட்டு
வருகிறாள், பாக்கிஸ்தானிய
தீபிகா! (15 வயது)

அப்படி என்ன புதினம் என்று
கேட்கிறீர்களா, தீபிகா புதிய
இசைவடிவத்துடன், புதிய
இசைக்கருவிகளுடன் நோர்வே
மொழியில் பாடிய இசைத்தட்டு
வெளியாகி உள்ளது.
இசைத்தட்டின் பெயர் 'I ALT
SLAGS LYS.'

இவர் பாடியுள்ள பாடல்களின்
இசை கர்நாடக சங்கீதத்திலும்,
இந்துஸ்தானி இசை
வடிவத்தாலும் இசை அமைக்கப்
பட்டுள்ளது.

இவரின் இசைத் தட்டிலுள்ள
பாடல்கள் அனைத்தும், அன்னிய
நாட்டில் பிறந்து வளரும்
சிறுவர்களின் கஸ்டங்களையும்,

இச் சமூகத்தில் சீவிக்கும்
வெளி நாட்டவர்களின்
உணர்வுகள், அநுபவங்களையும்
பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

‘நான் பாடசாலையில் முதல்
வகுப்பில் தொடங்கிய
காலம்தொட்டு சக நோர்வேஜிய
மாணவர்களால் பழிக்கப்பட்டு
வந்தேன். ஆசியர்களிடம் அது
பற்றிக் கூறியும் கூட அவர்கள்
அதைப் பற்றி எந்தவித
அக்கறையும் காட்டவில்லை.
இது என்னை வெகுவாகப்
பாதித்தது. பல தடவைகள்
கவலையடைந்துள்ளேன்.
ஆதலால் நான் அநுபவித்த
கஷ்டங்களை, உணர்வுகளை ‘I
ALT SLAGS LYS ‘ இல்
பிரதிபலித்துள்ளேன் என்கிறார்
தீபிகா.

தீபிகா 6 வயதிலேயே இசையில்
நாட்டங் கொள்ளத்

தொடங்கினார். தீபிகா 8வது வயதில் தொலைக்காட்சியில் (NRK) 'HALF SJU' நிகழ்ச்சியில் தன் முதல் பாடலைப் பாடினார். அதன் பின் பல இசை நிகழ்ச்சிகளில் பாடிவிட்டார். குறிப்பாக சர்வதேச கவிதை மாநாட்டில் பாடியதையும் NORGE RIKS KONSERTEN இன் ஆதரவுடன் இன், நிறுவாதத்திற்கு எதிராக நடந்த இசை நிகழ்ச்சிகளில் பாடியதையும் கூறுகிறார் தீபிகா. நோர்வேயில் (TV 2) இரண்டாவது தொலைக்காட்சி சேவை ஆரம்பித்த அன்றும் 'FREMMEDE FUGEL' என்ற

" நான் இந்ந நிலைக்கு வருவதற்கு என் பெற்றோரே காரணம். அவர்க ள்தான் என்னை உற்சாகப் படுத்தி வசதிகள் செய்து தந்தனர். என்னுடைய உறவினர் பலருக்கும், எனது சமூகத்தினருக்கும் நான் பாடுவது விருப்பமில்லை. நான்

சினி சிங்காரம்.

பெண் ஆனதால் நான் பாடுவது பாவமான காரியம் என நினைக்கிறார்கள். ஏன் நான் ஒரு பாகிஸ்தானியரை

பாடலை TV 2 இல் பாடினார். இது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கலாம்.

திருமணம் செய்து அவர் நான் பாடுவதைத் தடுத்தாலும் கூட நான் பாடுவேன். அப்படி ஒரு

குழ்நிலை வந்தால் நானோ அல்லது என் பெற்றோரோ ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம் " என்கிறார் இந்த நோர்வே இசை உலகின் இளம் தாரகை.

தீபிகாவின் "I ALT SLAGS LYS" இசை தட்டிற்கு பாடல்களை Wera Sæther எழுத, பாக்கிஸ் தானிய இசைக் கலைஞர் சுல்தான் கான் , தபேலா, சராங்கி வாத்தியங்களை வாசித்துள்ளனர். மற்றும் நோர்வேஜிய கலைஞர்கள் Reidar Skår சுரத்தட்டையும் , Knut Reierud கிம்மார் வாசித்துள்ளார்.

எல்லோருக்கும் விளங்கும் வகையில் மிக எளிமையான முறையில் பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளது. இசைத் தட்டிலுள்ள அத்தனை பாடல்களுமே இனிமையாக அமைந்துள்ளது.

" நூறு குறோனருக்கு இளைய ராஜாவுடைய தகர டப்பா இசையுடன் மூன்றாம் தர தமிழ் பாடல்களையும் உள்ளடக்கிய CD வாங்குவதை விட இப்படியான முயற்சிகளுக்கு உதவும் வகையில் 150 Kr க்கு வாங்குவது உத்தமமான விடயம்."

இது தீபிகாவின் இசைத்தட்டை (CD) இசைத்தட்டைக் கேட்ட பின் ஒரு தமிழ் இசை அன்பரின் விமர்சனம். தீபிகாவின் I ALT SLAGS LYS எல்லா இசைத்தட்டு கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

" நீங்கள் ஒரு முறை தீபிகாவின் பாடலைக் கேட்டுத் தீரன் பாருங்களே".

— சினி சிங்காரம் —

கொண்டாட்டம்

சுதந்திரமாய் வெளியுலகை
சுவாசிக்கத் தெரியாத

தனக்கென்று தனியாக
எதுவுமில்லை என் கின்ற

பெண்கள் இன்னும் வாழ்வதனால்,

ஆடவர்க்கு மட்டுமின்றி
ஆழ்பவர்க்கும் கொண்டாட்டம்.

இறப்பினும் மக்கள் மனதில் " சே "

தென்னமெரிக்காவின் பிரபல புரட்சியாளர் எர்னஸ்டோ சே குவரா, பாலிவியா இராணுவத்தினரால் கொலை செய்யப்பட்டு இந்தவருடம் அக்டோபர் மாதத்துடன் 25 வருடங்களாகிறது.

14/8/1928 சே ஆர்ஜன்ரீனாவில் பிறந்தார். தம்மிளவயதில் அர சியலில் நாட்டம் குறைந்தவராக காணப்பட்ட "சே" பல்கலைக்கழக தில் தமது மருத்துவம் படிப்பை முடித்த பின் இலத்தீன் அமெரிக்காவை சுற்றிபார்க் கோட்டார் கசக்கினில் புறப்பட்டார். அவர் தனது

இராணுவத்து சுற்றப்பயணத்தில் குவாத்தமாலாவில் இடதுசாரிகளின் தலமையில் நடந்த சமூகஅபிவிருத்திப்பணிகளால் கவரப்பட்டு அங்கேயே தங்கி குவாத்தமாலா அபிவிருத்திப்பணிகளில் ஈடுபட்டார். 1954ல் அமெரிக்காவின் உதவியுடன் குவாத்தமாலாவின் இடது சாரிஅரசு கவிழ்க்கப்பட்டது. இதனால் நாட்டைவிட்டு வெளியேற

வேண்டிய நிலையிலிருந்து கியூபாவைச்சேர்ந்த சிலரை சே சந்தித்து அவர்களுடன் மெக்சிக்கோவிற்குச்சென்றார்.

1955 கோடை காலத்தில் சே முதன் முதலாக பிட்ல்காஸ்டோவை மெக்சிக்கோவில் சந்தித்தார். இச்சந்திப்பு சே'யை வெகுவாக மாற்றியமைத்ததுடன் புரட்சிகர வாழ்வுக்கு வழிகோலியது. 'நான் பிடலைச் சந்தித்த சில மணிநேரங்களிலேயே புரட்சியின் அவசியத்தை அவர் எனக்கு உணர்த்தினார்.' என்று அச்சந்திப்பைப் பல தடவை பின்னாளில் சே நினைவு கூர்ந்தார்.

1956 இலிருந்து கியூபாவின் சர்வாதிகாரி பாத்திஸ்ராவின் வீழ்ச்சிவரையும் காரில்லா யுத்தத்தில் காஸ்டோலுடன் தோழோடு தோழ் நின்று உழைத்தார்..

கியூபா புரட்சியின் பின் 'சே' உலகிற்கும் இலத்தீன் அமெரிக்காவின் புரட்சியாளராக மதிக்கப்பட்டார். சே கியூபாவின் றோழில் மந்திரியாக இருந்த வேளையிலும் தேசிய வங்கித்தலைவராக பணியாற்றிய போதும் தனது புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளை, சிந்தனைகளை நடைமுறைப்படுத்தினார். 8

ஆனால் சே அத்துடன் திருப்திப்படவில்லை. கியூபா புரட்சியை முழுலத்தீன் அமெரிக்காவிலும் தொடர விரும்பினார். 1965 தையிலிருந்து சே தலை மறைவனார். சே காஸ்ராவினால் கொலை செய்யப் பட்டு விட்டார், சிறை வைக்கப்பட்டு உள்ளார் எனப் பல வதந்திகள் அமெரிக்காவிலும், கியூபாவில் அன்றிருந்த எதிர் புரட்சி சக்திகளாலும் பரப்பப் பட்டது.

இவ் வதந்திகளை எல்லாம் மக்கள் நம்பி உண்மையிலேயே சே காஸ்ரோவினால் கொலை செய்யப் பட்டு விட்டார் என இருக்கையில் இரு வருடங்களின் பின் சே வெளி வந்தார். இம் முறை தம் புரட்சிக் களமாக பொலிவியாவைத் தேர்ந்து எடுத்து இருந்தார். இலையுதிர்காலம் 1966 இல் மேமன் பெனேரஸ் கெர்குண்டஸ் என்ற புதிய பேருடன் உருகு வே பாஸ்போட்டுடன் பொலிவியாவை வந்து அடைந்தார் சே.

1966 கார்த்திகையில் தம் 56 கெரில்லா போராளிகளுடன் தென் கிழக்கு பொலிவியாவில் முகாமிட்டார். கெரில்லா போராளிகளில் மற்மொரு 34 பேர் கொண்ட பிரிவு பொலிவிய தலைநகர் லாபெஸ் இல் முகாமிட்டது. 11 மாதப் போராட்டத்தின் பின் பொலிவிய இராணுவத்தால் சே கைது செய்யப் பட்டார். புரட்சியும் முறியடிக்கப் பட்டது.

சே தனது புரட்சிக்கு பொலிவியா விவசாயிகள் உதவுவர் என எண்ணியிருந்தனர். ஆனால் அது நடக்கவில்லை. சே யின் கெரில்லா

படையினர் நடமாடிய பகுதிகளில் வசித்த விவசாயிகளுக்கு அரசு சகல வசதிகளையும் செய்தது. புதிய பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், சமூக நல உதவி, சம்பள உயர்வு, தானியங்களை உயர் விலை கொடுத்து கொள்வனவு செய்தல் போன்ற பல புதிய திட்டங்களை அப் பிரதேசத்தில் அமுலாக்கியதன் மூலம் மக்களைத் தன் வசம் திருப்பியது.

இறுதியில் அப் பிரதேச விவசாய மக்களே சே யையும் போராளிகளையும் காட்டிக் கொடுத்தனர். சே யின் புரட்சி தோற்றமைக்கு மற்றும் ஒரு முக்கிய காரணம் பொலிவியாவில் காணப்பட்ட புரட்சிக்கு சார்பான சக்திகளையும், இடது சாரிகளையும் அரசியல் ரீதியாக அணி திரட்டாததே. அப்படி அணி திரட்டப் படாததால் போராளிகள் இணையும் தொகையும், போராட்டம் பற்றிய தெரிவும், விபரமும் மக்களுக்கு சென்றடைவது மட்டுப் படுத்தப் பட்டது. சே கைது செய்யப் பட்ட 8ம் திகதி ஞாயிறு 1967 அன்று சே யின் படையில் 22 போராளிகளே மீதமாய் இருந்தனர். அவர்கள் தங்கி இருந்த பகுதியை 2000 இராணுவத்தினர் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

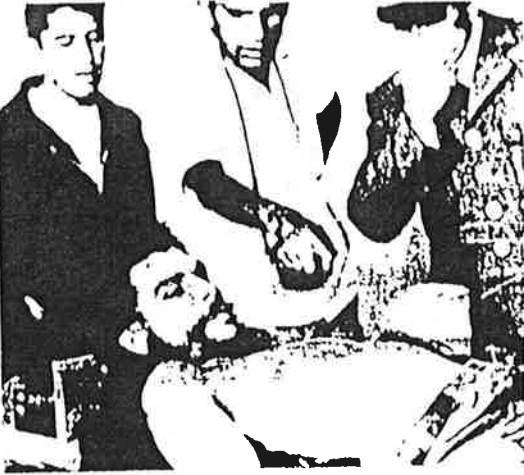
பகல் 12 மணியளவில் ஆரம்பமான துப்பாக்கிச் சூடுகள் 4 மணித்தியாலம் வரை நீடித்தது. சே ஒரு காலம் கையும் காயம் அடைந்த நிலையில் உயிருடன் பிடிக்கப் பட்டார். ஆனால் பொலிவியா அரசு சே பிடிக்கப் படும் போது கோமா நிலையில் இருந்தார் என்றும் அந்நிலையிலே இறந்து விட்டார் எனவும் அறிவித்தது.

சுமைகள்
தொடர்புகளுக்கு!
சுமைகள்
ALMENNINGS GT-1
4013 STAVANGER
NORWAY

ஆனால் அந் நிகழ்வில் 4வது இராணுவப் பிரிவின்கு தலைமை தாங்கிய இராணுவத்

தலைமை அதிகாரி தெரானின் கருத்துப் படி அரசு வெளியிட்ட செய்தி பொய்யானதாகும். சே இறந்த 10 வருட நினைவு தினத்தை முன்னிட்டு பாரிஸ் மார்ச் (PARIS MARCH) பத்திரிகைக்கு 15 வருடங்களுக்கு முன் பேட்டி அளிக்கையிலேயே இதை அதிகாரி தெரிவித்து உள்ளார்.

" சண்டை முடிந்த பின் சே யை நாங்கள் இராணுவ தலைமை முகாமிற்கு எடுத்துச் சென்றோம். 9 ஒக்டோபர் நாட்டின் பிரதமர் மற்றும் அதிகாரிகளும் அங்கு கூடினர். எட்டு மணியளவில் சே யை கொலை செய்வதென அவர்களால் முடிவெடுக்கப்

பட்டது." அம் முடிவிற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று சர்வதேச அளவில் சே பிரபல்யம் ஆனவர் ஆதலால் சர்வதேச நெருக்கடிக்கு அரசு ஆளாக வேண்டி வரும். இரண்டாவது மீதமாய் இருந்த சே யின் தோழர்கள் அவரை மீட்கப் போராடலாம். என்ற காரணங்களே என்று விளக்குகிறார். இராணுவ அதிகாரி தெரான் பரிஸ் மார்ச்சிற்கு பேட்டி அளிக்கையில் ஆஜனரீனாவில் பொலிவிய அரசால் விரட்டப் பட்டு ஒளித்திருந்தார்.

9ம் திகதி ஒக்டோபர் 1967 கிட்டத்தட்ட 12 மணியளவில் எர்னஸ்டே சே குவரா கொலை செய்யப்பட்டார். அறுபதுக்களில் புரட்சிகர தீவிரவாத இளையவர்களின் புரட்சி சின்னமாக உதாரண புருசராக விளங்கிய சே இன்றும் அந் நிலையிலேயே வைத்துப் போற்றப் பட்டு வருகிறார்.

அன்மிலிருந்து இன்று வரை சே யின் நீண்டு வளர்ந்த தலைமுடியும், குறுந்தாடியுடனான படம் மாணவர் போராட்டங்கள், வியட்நாம் போருக்கு எதிராக நடந்த ஊர்வலங்கள், ஏன் இன்று நடை பெற்று வரும் போராட்டங்களிலும் கூட உலகெங்கிலும் உயர்த்திப் பிடிக்கப் பட்டு வருகிறது. உலகில் சே போன்று இதுவரை எந்தப் புரட்சியாளரும் மக்கள் மனதைப் பாதித்ததில்லை என்பதற்கு இன்றும் அவருக்காக நடாத்தப் படும் நினைவு தினங்களும் அவர் பெயரில் இயங்கி வரும் புரட்சிகர அமைப்புகளுமே சான்று.

- ஆறுமுக ஆச்சாரியார்.

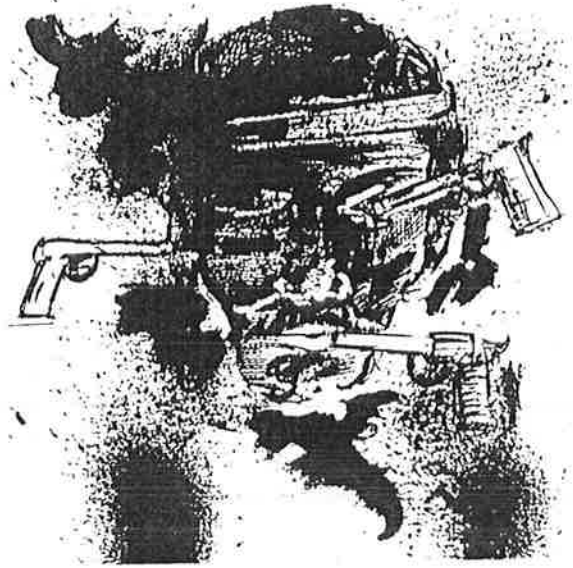
சுமைகளில் வெளியாகும் படைப்புக்களுக்கு அவற்றின் ஆக்கதாரரே பொறுப்பு.

சுமைகளில் வெளியாகும் கருத்துக்கள், சுமைகளின் கருத்துக்களாய் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

சுய முகவரியிடப்படாத ஆக்கங்கள் பிரசுரிக்கப்பட மாட்டாது. ஆக்கங்கள் தரங்கண்டு பிரசுரிக்கப்படும். சுமைகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் ஆக்கங்களின் பிரதியை மீளப் பெறுவதற்கு விரும்புவோர் சுய விலாசமிடப்பட்ட தபாலுறையை அனுப்பி வைக்கவும்.

-சுமைகள் வெளியீட்டுக்குழு-

துவக்கு

கனகாவமில்லை, கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னர் தான் என்றை மச்சான் ஒருவன் கனடாவுக்கு வந்து சேர்ந்தான். நீங்கள் நினைப்பது போல் ஒரு பெரிய மச்சான் என்று சொல்வதற்கில்லை, ஏழே ஏழு வயது தான் இப்போது அவனுக்குத் தொடங்கியிருக்கிறது. அவனிடடை இவனிடடை எண்டு காசைக் கட்டி மாமா ஒருமாதிரி மாமியையும், மகளையும் கூப்பிட்டுவிட்டார். மாமியும் மச்சானும் வந்து ஒரு கிழமையாகின்றது. இன்னும் அவர்களோடு கதைக்கவில்லை. எப்படியும் இண்டைக்கு கதைக்க வேண்டும் என எண்ணியதோடு எனது வீட்டுக்காரர் மச்சான் தினேஸ் பற்றி எழுதும் விசயங்களையும் ஒரு கணம் நினைத்துப் பார்த்தேன். சொல்லமுடியாத குறும்புத்தனங்கள்... சேட்டைகள்... பகிடுகள்.... புத்திசாலித்தனங்கள்....

வீரசாகசங்கள்.... அவனைப் பற்றி வீட்டுக்காரர் எழுதாத நாட்களே இல்லை என்று தான் சொல்லலாம். ஒரு நாளாவது அவனைக் காணா விட்டாலும் ஏதோ அவனோடும் குடும்பத்தோடும் வாழ்வது போன்ற பிராமையை கடிதங்கள் அடிக்கடி ஏற்படுத்தும். இன்று தினேசோடு கதைக்கப் போகிறேன் என்ற ஆதங்கம் மேலோங்கி நின்றது. மாமியோடு என்னென்ன கதைக்க வேண்டும் என்று சிறு குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டு 'ஹலிபோன்ட்டின்' களை அழுத்தினேன்.

"ஹலோ.. ஹலோ... நான் டென்மார்க்கிலிருந்து கதைக்கிறேன். மாமா எப்படி...?"

"சும்மா இருக்கிறம்.. இஞ்சை

தெரியாதே ஊர்ப்புதினங்கள் அறியச்
சனம் வந்து போகுதுகள். அதோடை
ஊர்ப்பெடியளும் வந்து போறாங்கள்.
ஒரே 'பிசி'..."

"என்னவாம் மாமியும் மகனும்"

"இந்தா நீ கதையன். ஒரு மாதிரி
வந்து சேர்த்திட்டினம்." எனக்
கூறிவிட்டு மாமியிடம் கொடுத்துவிட்டார்.
"ஹலோ.. யார் மாமியோ? எப்படி?
என்ன குரல் எல்லாம் மாறிப்போச்சு.
மாமி எப்படிக் கிண்திரிக் கள்?
எப்படிப் பிரயாணங்கள்?"

"ஐயோ தம்பி அதையேன் பேசுவான்...
கொழும்பிலிருந்து இஞ்சை ஒரு
நாளுக்குள் வந்து விட்டேன். ஆனால்
ஊரிலிருந்து கொழும்புக்கு வாப்பட்ட
கஸ்டங்கள்... துன்பங்கள்... உயிர் தப்பி
வந்ததே அதிஸ்டம் எண்டு தான்
சொல்வ வேண்டும்." என்று அவ
சொல்லிய விதத்திலும் அந்த
வேகத்திலும் அவர்கள் பட்ட
கஸ்டங்களை ஓரளவு என்னால் உணர்
முடிந்தது.

"சரி மாமி விட்டுக்காரர் எல்லாம்
எப்படிக் கிண்திரிக் கள்?" மறுபுறத்தில்
எதுவத பதிலும் இல்லை. ஜன்னல்
திறந்திருந்ததால் வெளியே போதும்
வாகனங்களின் இரைச்சல் இலேசாகக்
கேட்டது.

"மாமி... மாமி.. என்ன....?"

"இல்லைத்தம்பி இருக்குதுகளோ

செத்துப்போங்களோ தெரியாது"
மாமியின் குரல் தளதளத்தது.

"இப்போ ஆமிப்பிரச்சனைகளாலும்
இயக்கப் பிரச்சனைகளாலும் சனம்

சாவதிலும் விட பட்டினியால் சனங்கள்
செத்துப் போங்கள் போவே கிட்டக்கு.
காசு இருந்தாலும் ஒன்றும் வாங்க
முடியாத நிலை. எந்தளவு நாள்
சாப்பிட்டிருப்போம்? எந்தளவு நாள்
நிம்மதியாய் நித்திரை கொண்டிருப்பம்?
ஒரு நாளாவது ஒழுங்கா குளிச்சு
முழுகியிருக்க மாட்டோம். எங்கடை
நாடும்... சண்டையும்..." மாமியால்
தொடர்ந்து கதைக்க முடியாமல்
விக்கினார். எனக்கும் தொடர்ந்து
கேட்க மனம் சங்கடப்பட்டது.

"மாமி நான் பிறகு ஒரு நாளைக்கு
கதைக்கின்றேன். இப்ப அவன்
தினேஸிடம் ஒருக்கா கொடுங்கோ."
மாமி தினேசைக் கூப்பிடும் சத்தம்
தெளிவாய்க் கேட்டது. வெளியே
இருந்து வந்து கொண்டிருந்த குளிர்

காற்று உடம்பைச் சிவிர்க்க வைத்தது. அந்தக் காற்றின் இரைச்சலோடு எங்கேயோ ஓடிக்கொண்டு போகும் வாகனங்களின் இரைச்சலும் கவந்து வந்தது.

“ஹலோ... நான் தினேஸ் கதைக்கிறேன்...” ஏதோ போம்பிளையின் குரல் போல் அழகான மென்மையான குரல் சின்னப்பிள்ளை ஒன்று கதைப்பது போல் அல்லாமல் ஒரு இளம் பெட்டை கதைப்பது போன்ற பிரமை எனக்கு.

“தினேஸ்... நான் யார் கதைக்கிறேன் சொல்லு பார்ப்பம்?”

“அத்தான் தான்” எதுவித இடைவெளியும் இல்லாமல் சடக்கெனப் பதிவளித்தான்.

“என்னெண்டு உனக்குத் தெரியும் மெய்யே...?”

சிரித்துக்கொண்டே “அம்மா தான் சொன்னவ...”

“அது சரி தினேஸ்... கனடா பிடிச்சிருக்கோ?”

“ஓ” என அழுத்தமாகச் சுத்தமாகச் சொன்னான்.

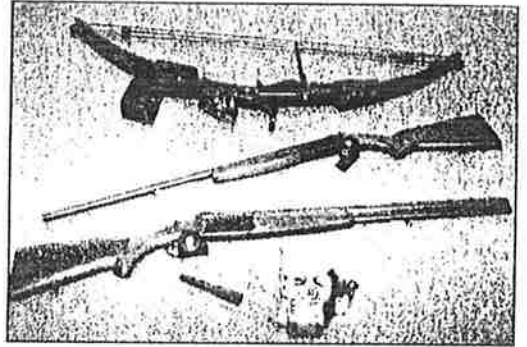
“அப்பா என்னவாம்? டேய்... என்னவாம்?” எதுவிதபதிலும் இல்லை.

“தினேஸ்... என்ன ஒன்றும் பேசுறாயில்லை?”

“இல்லை...” ஏதோ இழுத்தபடி தயங்கினான் தினேஸ்.

“என்ன பிரச்சினை? கொப்பாவோடு கோபமோ?” தயக்கத்தோடு நானும் விசாரித்தேன்.

“அப்பா எனக்கு துவக்கு வாங்கித்தாரார் இல்லை “ரியல்க்கன்” வாங்கித் தாரார் இல்லை. உண்மைத்துவக்கு வாங்கித்தாரார் இல்லை.”

“அப்பா ஏன் வாங்கித்தர மாட்டேன் எங்கிறார்?” எனக்கு விளங்காமலே கேட்டேன்.

“அப்பா வாங்கி தந்தவர்தான் அது றபர்த்துவக்கு எனக்கு உண்மைத்துவக்கு வேணும். உண்மை வேண்டும்.” அடம்பிடித்தபடியே கதைத்தான். எனக்கு ஒன்றுமே புரியாமல் இருந்தது. என்னடா இவனுக்கு ஏழு வயது தானா என்ற சந்தேகமும் என் மனதில் எழுந்தது. கொஞ்ச நேரம் ஒன்றுமே கதையாது மௌனமானேன். மாமாவிடம் வந்திருந்த

வெருந்தினரின் கவகவப்பு சிரிப்பு என்
மௌனத்தைக் குலைய்த்தது.

“தினேஸ் உனக்கு ஏன் இங்கே
உண்மைத்துவக்கு வேணும்”
என்றேன்.

“ஊரிலே தான் சண்டை நடக்குது
அங்கே வைத்திருக்கக் கூடாது என்று
அம்மா சொன்னவா ஏன் இங்கே
சண்டை இல்லைத்தானே இஞ்சை
வாங்கித் தாலாம் தானே”
என்னைக்கோவப்பது போல் அதட்டிக்
கதைத்தான்.

“தினேஸ் நீ இன்னும் பெரியவனாய்
வளா உண்மைத்துவக்கு என்றால்
என்னென்றும், ஏன் பாவிக்க
வேண்டும் என்றும் விளங்கும். நீ
பெரியவனாய் வளா நான் வாங்கித்
தருவேன் என்ன.” சமாதானம் செய்வது
போல் தயவாகப் பதிலளித்தேன்.

கோபம் கொண்டவன் போல்
“பெரியம்மாவின் கண்ணன் அண்ணா
ஊரிலே வைத்திருக்கிறான் தானே.
அவன் என்ன பெரியவனா?” நான்
ஒன்றுமே பேசாது அந்தக் கண்ணனை
நினைத்துக்கொண்டேன். பக்கத்துவீட்டு
சின்னத்தங்கா மாமியின் மூத்த மகன்
தான் கண்ணன் இரண்டோ மூன்று
வருடங்களுக்கு முன்னர்
இயக்கத்துக்குப் போன ஒரு
விடுதலைப் போராளி. சின்னத்தங்கா
மாமிக்கு கலியாணம் நடந்தது இன்று
போல் இப்போதும் எனக்குப்
பசுமையாய் இருக்கிறது. ஒரு
பன்னிரண்டோ பதின்மூன்று

வருடங்கள் தான் இருக்கும். இப்போ
கண்ணன் ஒரு பெரிய போராளி.

“தினேஸ் நீ ஒன்றுக்கும் கவலைப்பட
வேண்டாம் நான் வரும் போது
உனக்குத் துவக்கு வாங்கிக்
கொண்டுவருவேன். உண்மை வாங்கிக்
கொண்டுவருவேன். நீ கவலைப்
படாதே என்ன. நான் அடுத்தமுறை
ரொலிபோன் எடுக்கிறேன் என்ன...”
ஒ.கே சொல்லிவிட்டு போனை வைத்து
விட்டேன்.

என்னுடைய எண்ண அலைகள்
எங்கெங்கோ அவைமோதி மூளையைக்
குழப்பியது. துவக்கு... துப்பாக்கி...
துவக்கு... துப்பாக்கி... இயக்கங்கள்..

நிலாதரன்

டென்மார்க்

போராட்டம்.. புரட்சி.. பசி.. பட்டினி..
சாவு.. நாடு.. மக்கள்.. துக்கம்..
துயரம்.. அகதிகள்.. கொலைகள்..
காட்டிக்கொடுப்புகள்.. துவக்குகள்..
துப்பாக்கிகள்.. மாறி மாறி ஒவ்வொரு
சொல்லாய் வந்து விழுந்தது.

நாங்கள் சின்னனாய் இருந்த
காவங்களில் எம்ஜியாரின் படங்களைப்
பார்த்துவிட்டு வந்து நானும் தம்பியும்
விளையாட்டுத் துவக்குகளும்,
'வான்'களும் செய்து
சண்டைப்பட்டதும், சன்னதித் திருவிழாக்
காவங்களிலும், வேறு கோவில்த்
திருவிழாக் காவங்களிலும்

அம்மாவோடு அடம்பிடித்து தண்ணித்
துவக்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்து
அதைப் பள்ளிக்கூடத்தில் கொண்டு
போய் சக நண்பர்களுக்குக் காட்டிய
போது அவர்கள் அதைத் தடவீப்
பார்த்துவிட்டு “டேய் என்விடம்
ஒருக்காத் நாடா” எனக் கேட்கிற
வேளையில் நான் மறுக்கின்றதும்
அடுத்தடுத்த திருவிழாக்களில் மற்ற
நண்பர்கள் கிடைச்சிக் கட்டை
போட்டுச் சுடும் மாத்தாலான
துவக்குகளை வாங்கிக் கொண்டு வந்து
எனக்குக் காட்டும் போது எனக்கு
அப்படி ஒரு துவக்கு இல்லையே என
ஏங்கித்தவித்த அந்தப் பொல்லாத
நாட்கள் இன்னும் என் மனதில்
பசுமையாய் ஆழமாய் நிறைந்திருக்கு.

சாதாரண சினிமாப்படங்கள் எங்களை
எவ்வளவு தூரம் பாதித்த போது
இன்றைய போராட்டச் சூழ்நிலையில்
வாழும் , வளரும் எமது
குழந்தைகளை, சிறார்களை
இந்தத்துவக்கு மோகம்... இந்த ஆசை
விடாமலா போகப் போகின்றது.

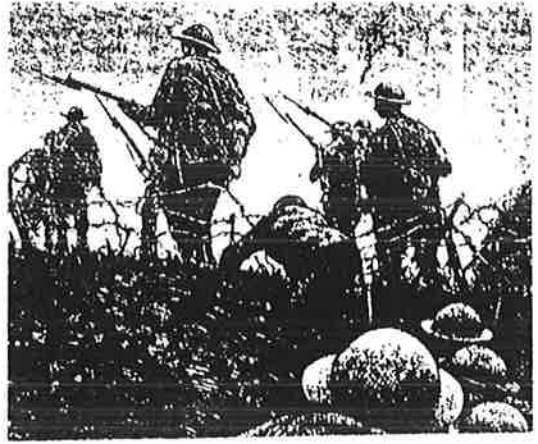
“துவக்கு” “துப்பாக்கி”

என்ன அழகான அற்புதமான வார்த்தை.
இந்தச்சொல்லில் எவ்வளவு உறுதியும்
வலுவும் இருக்கின்றது.
இந்தத்துவக்கானது எத்தனையோ
சொல்லமுடியாத எழுதமுடியாத
சாதனைகளையும் அழிவுகளையும்
ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது.

எத்தனையோ மண்ணிலே மனிதர்களை
மனிதர்களாக வாழ வைத்ததும் இந்தத்
துவக்குகள் தான். எத்தனையோ

மனிதர்களின் மானிடத்தை
மழுங்கடித்ததும் இந்தப்பாழாப்போன
பொல்லாத துவக்குத்தான்.

இவங்கையை இந்தியாவை இன்னும்
எத்தனையோ ராடுகளை
வெள்ளையர்கள் வந்து

அடிமைப்படுத்தியதும் இந்தத்துவக்கால்
தான். அம்போடும் வில்லோடும் வாழ்ந்த
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் செவ்வந்திய
இனத்தையே இல்லாமல் செய்ய
நினைப்பதும் இந்தத்துவக்குத்தான்.
தெனாபிரிக்கக் கறுப்பின மக்களையும்
அடக்கி ஆண்டு அடிமைப்படுத்திக்
கொண்டிருப்பதும் இந்தத்
துவக்குகள்தான். இன்று உலகம்
முழுவதும் அமைதிசுவைந்ததற்கும்
அடாவடித்தனங்கள் வளர்ந்துவருவதற்கும்
காரணம் கூட
எங்களிடம் துவக்கு இருக்கு என்பதால்
தான். துப்பாக்கி குழலிலிருந்து
அரசியல் அதிகாரம் பிறக்கிறது

என்றான் மாவோ சேதுங்க். சீனாவை
அடிமைப்படுத்திய ஜப்பானிய
ஏகாதிபத்தியத்தை அடித்து வீட்டி
மக்கள் ஆட்சி ஒன்றை நிறுவுவதற்கு
வழி வகுத்ததும் இந்தத் துவக்குத்
தான். ஆனால் அரசியலைத் தான்
முன்னணியில் வைக்கும் படையும்
(மக்களின் நலனுக்காக) அதற்குக்
கீழ்ப்படிந்து தான் துப்பாக்கி இருக்க
வேண்டும் எனவும் கூறினான்.

துவக்குகள் தூக்கப்பட்டதான்
வேண்டும். அனால் யார் யாருக்கு
எதிராகத் தூக்கப்பட வேண்டும் என்ற
அறிவு வேண்டும்; தெளிவும் வேண்டும்.

துப்பாக்கியை கூடாதவர்கள்
தூக்குகின்ற போது தான் அது
கூடாமவே போகின்றது. இன்று
பிழையான விடயங்களுக்கும் தவறான
நிலைகளுக்கும் துப்பாக்கி
பிரயோகிக்கப்பட்டதாலும் நல்ல
விடயத்துக்காக துவக்குத்
தூக்கியவர்களும் இன்று பிழையான
தவறான முறைகளில் விமர்சிக்கப்பட்டு
இழிவுபடுத்தப் படுகிறார்கள்.

தொடர்ந்து என்னல் யோசித்துப் பார்க்க
முடியவில்லை, துவக்கு... துவக்கு...
துவக்கு... எதைத்துவக்குவது... யார்
துவக்குவது... எப்போ துவக்குவது....
துவக்கத்தான் வேண்டும்,
எம்மீடியலுக்காக, எம்மக்களுக்காக...
நாங்கள் எல்லோரும் துவங்கத் தான்
வேண்டும்...

வெளியே இருந்து வந்துகொண்டிருந்த
குளிர் காற்று என்னுடலில் பட்டு புதிய
ஒரு உற்சாகத்தை அளித்தது.
(முற்றும்)

கடவுளே நீ கல்தானா?

கழுவிக்கொண்டிருக்கையில் என்
கம்பனையில் வந்த இக் கன்னிக்
கவிதையை சமைகள் வாசகர்களுக்கு
காணிக்கையாகுகிறேன்.

— பகிர் —

கருவில் இருந்த போதே
கம்பனைக் கனவு கண்டு
கனிவுடன் வளர்த்தெடுத்து
கற்று வா கண்ணே என்று
கட்டு நாயக்காவில் வைத்து
கைகாட்டி விட்ட
காட்சி என் கண்ணுக்குள் நிற்கிறது.

கடைசியில் கண்டதென்ன
கடல் கடந்த வந்த நானும்
கல்வி கற்கும் காலத்தில்
கணிதத்தில் இருந்த கவனம்
காசின் மேல் வந்ததால்
கழுவுகிறேன் நானும் இன்று
களைப்புடன் நின்று கொண்டு

கறுப்பன் என்று என்னை யாரும்
கவனிக்காததினால்
காதலனின் கதை கேளா
கம்பனின் கதாநாயகி போல்
கலங்குகிறேன் நானும் இன்று
காடு போன்ற இந்த நாட்டில் நின்று

காலன் கயிறு தான்
கழுத்துக்கு வரும் வரையில்
கஸ்ரம் தான் வாழ்க்கை என்றால்
கடவுளே நீ கல்தானா

— பகிர் —

பிசாசு

கனவானின்

கனவுத்தொடர்....

ஒரு காலமும் நானிப்பிடி நேரடியாகக் காணேலல.

என்ற தாத்தாவின்ர தாத்தா காலத்து பழம் பெருமையளச் சொன்னபடி எங்கட வீட்டுச் சுவரில தொங்கிக் கொண்டுருந்த மிக்கேலச் சம்மானவர்ர படத்தில், மிக்கேலச் சம்மானமானவர் ஒரு கையில் வாள் ஒங்கினபடியே, மற்றக் கையில் தராசு ஒண்டையும் தூக்கிப் பிடிச்சுக் கொண்டு நிக்க, மிக்கேலச் சம்மானவர்ர காலடியில வெளவாலின்ர செட்டயப் போல பெரிய செட்டய விரிச்சபடி ரெண்டு வளைஞ்ச பெரிய கொம்புகளோட, கடவாய்ப் பலவகையும இழிச்ச படியே கன்னங் கறுப்பா விழுந்து கிடக்கிற வாசிப் பிசாசின்ர உருவந்தான் பிசாசு எண்டவுடனே நேற்றைக்கு வர எண்ர

கண்ணுக்குள் தெரிஞ்சது. ஆனால் இண்டைக்கெண்டால், நீல நிறத்தில டெனீம் ரவுசரும் போட்டுக் கொண்டு ரெமி ரீ சேட்டும், அதுக்கு மேலால தடிச்ச, பிறவுன் கலரில லெதர் யக்கற்றும், சேறு பிரண்ட எக்கோச் சப்பாத்தும், செம்பாட்டுத் மீச தாடியோட, நீலக் கண்ணுகளால வெட்டி முளிச்சபடி, நகக் கீறலுகளப் போல மெல்லிசா நிறையக் கீறலுகளால ரத்தம் கசிஞ்சு, காஞ்சு போன அழுக்கு மஞ்சல முகமுமா எனக்குப் பக்கத்தில் வந்து நிண்டுது. எனக்கு குல நடுங்கத் தொடங்கிச்சது.

முந்தி எங்கட ஊரில கூத்து நடக்கேக்குள்ள பேயள் வாற கட்டம் வந்துதண்டால் சோடினகார ஸ்ரனில் லோசின்ர மூத்த மகன் ஆனர

வாய்க்குள்ள மண்ணெண்ணை ஊத்தி , நெருப்புக் குச்சத் தட்டி முகத்துக்கு முன்னுக்குப் பிடிச்சுக் கொண்டு அதில ஊதினானெண்டால் பெரிய பெரிய நெருப்புப் பந்தமெல்லாம் மேட நிறைய ஓடித் திரியும். பிசாசுகள் வரேக்க நெருப்புக் கக்கிக் கொண்டு தான் வருங்களாம். (கொள்ளி வால்ப் பிசாசுக்குத் தான் நெருப்பிருக்கு, அதுகள் வரேக்கதான் நெருப்புக் கக்கிக் கொண்டு வருங்கள் மற்றப் பேயளுக்கு நெருப்பில்ல எண்ட விவாதங்கள் என்கட ஊர் பேயோட்டியளட்ட இன்னும் நடந்து கொண்டதான் இருக்கென்றது வேற விசயம்.)

ஆனால் இண்டைக்கு என்னட்ட வந்த பிசாசு நெருப்புப் பந்தத் தோட வரயில்ல. வாயில மட்டும் ஒரு சிகரெட்டோட (துபாக் சிகரெட்) பணிப்புகையோட, துபாக் புகையும் கலந்தபடி ஊதித் தள்ளிக் கொண்டு வந்து நின்றுது. கொஞ்ச நேரம் என்னையே பாத்துது. எனக்கெண்டால் உதமல் எடுத்தது. நான் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கேல்ல, திடீரெண்டு பாஞ்சு என்னத் தூக்கிச்சது. கப்பர் மேன் பறந்ததைப் போல தூக்கிக் கொண்டு உயரத்தில் பறந்தது. எனக்கெண்டால் தலை கிறுகிறுத்தது. ஒருதரம் நிலத்த குளிஞ்சு பார்த்தன், முந்தி என்கட வளவுக்குள்ள குப்ப கொழுத்தும போது ஒரு பக்கம் நிண்டு பார்த்தால் மற்றப் பக்கத்தில நிக்கிற மரமெல்லம் மறஞ்சு போற மாதிரி புகைக்குள்ள மறைஞ்சு தெரியும். அதேபோல கட்டிடங்களெல்லம் புகாருக்குள்ள மறஞ்சு ஒண்டுமே தெரியல்ல.

கொஞ்ச தூரம் போனப்பிறகு ஒரு மலையில மஞ்சல் பிசாசு என்ன இறக்கி விட்டுது. கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகுதான் விளங்கிச்சது. (F) போறுஸ் மலைக்கு மேல பிசாசு என்னக் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கெண்டு.

பிசாசு தன்ர வாயில இருந்து துபாக் சிகரட் அடிக்கட்டய மலயில இருந்து பள்ளத்த தேடி துப்பிச்சது. அந்த சிகரட் அடிக்கட்ட என்ற கண்ணில இருந்து

மறைஞ்சு பிறகும் நிலத்தப் போய் தொடலெல்ல.

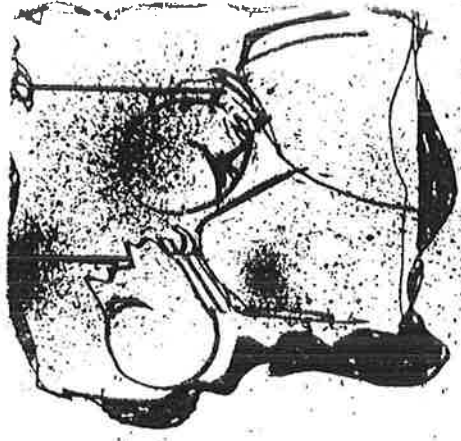
இந்த உயரத்துக்கு இறந்த பிசாசு ஏன்தான் என்ன தூக்கிக் கொண்டு வந்துதோ....? எண்டு எனக்குள்ள யோசிக்கயோசிக்க எனக்கு நடுக்கம்தான் வந்தது. பிசாசு கதைக்கத் தொடங்கிச்சது. (நோர்வேஜிய மொழியில் பிசாசு பேசியது மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது.) "மானிடா.... அதோ பார் " எண்டு பிசாசு காட்டின இடத்தப் பார்த்தன். உயந்த கட்டிடங்கள் தெரிஞ்சது. பிசாசு திரும்பயும் கதைச்சது. " அந்தக் கட்டிடங்கள் அனைத்தும் என்னெய் கொம்பனிகளின் தலைமை செயலகங்கள். அத்தனையும் உனக்கே தருகிறேன். அவற்றின் அண்மையில் அமைந்துள்ள பெரிய மைதானத்தைப் பார். அது குதிரைப் பந்தயத்திடல். அதுவும் உனக்குத்தான். அந்தத் திடலின் பின்னாலுள்ள பாரிய கட்டிடத்தைக் கவனி..... ஸ்கன்டினேவிய நாடுகள் கூட்டாகச் சேர்ந்து நடாத்தும் பல்பொருள் விற்பனை நிலையம். அதனையும் உனக்கே தருகிறேன். இந்த திசையைப் பார். பரந்த கடல். அதில் மிதக்கிறதே பெரிய கப்பல், அதனைத்தான் உனது தேசத்துப் பத்திரிகை ஒன்று ' கடலிலே மிதக்கும் உலகிலேயே மிகப் பெரிய உல்லாச விடுதி' என்று பவடா விட்டது. அதில்தான் சில வருடங்களுக்கு முன் இந்நாட்டு அரசு உனது தேசத்து அகதிகளை அடைத்து வைத்திருந்தது கௌரவமாக. அந்தப் பெரிய கப்பலையும் உனக்கே தந்து விடுகிறேன்."

எதுக்காக இந்தப் பிசாசு இதுகளெல்லாம் எனக்குத் தாறதெண்டு சொல்வது? எனக்கெண்டால் ஒண்டும் விளங்கேல்ல. ... போனப் போகுது வந்தா வருகுதெண்டு நினைச்சக் கொண்டு துணிஞ்சு கேட்டன் " ஏய் பிசாசே உனக்கு என்ன வேணும்?" நான் இப்பிடிக்கேட்ட உடனே பிசாசு பயங்கரமா சிரிச்சது.

"ஹ.... ஹ.... ஹ...ஆ மானிடா தமிழர்கள் வல்லவர்கள் என்று யான் அறிவேன் தான் கடத்துவதில். இவையெல்லாவற்றையும் நான் உனக்குக் கையளிக்கிறேன்."

மனக்கூலில்
சோக வெப்த்தால்
ஆவியாகி
புற்றீசல்கள் போலுதிரும்
எங்கள்
கண்ணீர்ப் பூக்களை
எந்தச்சந்தையில் விற்பது?
நாங்கள்
தலைமறைவாய் வாழவில்லை
ஏனெனில்
எங்கள்
வாழ்க்கையே தலைமறைவாகிவிட்டது.

ஓ,
துப்பாக்கியின் மைந்தனே
இன்னமும் நீ
எங்களைத் தேடுகிறாயா?
வெப்த்தின்
அராஜகத்தின் போது
காற்று

அநீதிக்கு வெற்றியென்று
வரலாறு
எப்பவும் எழுதவில்லை.
இந்த நம்பிக்கையில்லாதான்
நாங்கள் இன்னமும்
உயிர் வாழ்கிறோம்.

சுருகுங்ஸ்...

இலையுதிர்காலம்.
காற்று வீசுகிறது.
உரத்து வீசுகிறது
குறாவளிபோல்
காய்ந்த சருகுகள்
கூட்டம் கூட்டமாய்
சுழன்மடித்து
நிலைகெட்டு ஒடுகின்றன
குண்டெறியும் விமானத்தைக்
கண்ட
சனங்களைப் போல்,
காற்றோடு காற்றாய்,
சுழன்மடிக்கும்
சருகோடு சருகாய்

தலைமறைவாகிவிட்டதால்
முச்சத் திணறி
வியர்ப்பவர்கள்போல
ஜனநாயகத்தை
சவாசிக்க முடியாமல்
எங்கள்மனது
வெதும்பி வழிகிறது.

அநீதிக்குக் குறிவைத்து
நீதியைச் சடுவதற்கு
"சமூகவிரோதிகள்"
அளவான தொப்பிதான்.

தொப்பியைப் போடு
போட்வனைச் சடு

அவன்
சிரசைக் கொய்து
தடியிலே குத்திவை
உன் தேசபக்திக்கு
நினைவுச் சின்னம் எழுப்பலாம்.

துப்பாக்கியின் மைந்தனே,
இதையும் குறித்துக் கொள்,
அதாவது,

நாங்கள்
ஒளித்திருப்பது

வதைக்கு அஞ்சி,
மரணத்திற்கு அஞ்சியன்று,
நீதிக்காகப் போராடவே.

ஏனெனில்
வளமான வாழ்வுக்கு
வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்க
வரலாறு
எம்மைப் பணித்தது,
அந்தப்பணி
இன்னமும் முடியவில்லை
ஏனெனில்
வாழ்க்கையை நேசிக்கிறோம்.

பிரகலாதன்
இலாங்கை.

மனம்
சமுன்று மேலெழுகிறது
முகிலுரசும் உயரத்தில்
திரியும் ஓர் பறவையைப் போல்.

எனது நிலம், எனது நிலம்
எனப் பதைபதைத்து
முகிந்திரனை ஊடுருவி
மனம்
சமுன்று திரிகிறது.

உடலம் மட்டும்
குளிர்காற்றிற் சில்லிட்டு,
காற்றிலோடிவரும் சருகுகள்
முகத்தில் ஆறைய,
வானத்தை அண்ணார்ந்து
முகிற்படையை
ஏக்கமாய்ப் பார்த்தபடி
தவித்துப் போனது
அந்நிய நிலத்தில்.

யாலியல் நிந்தனைச் சொற்களும் ஆனாதிக் கம்.

சிவசேகரம்

மனிதர் மனிதரை நிந்திக்கப்
பயன்படுத்தும் சொற்கள் பலவகையின.
ஒருவரை இழிவாகப் பேச அவரைத்
தாழ்த்தும் வகையிலான சொற்களும்
சொற்தொடர்களும் பாலிக்கப்படுவது
வழமை. எனவே நிந்தனைச் சொற்கள்
நோடியாகவோ மறைமுகமாகவோ
அவற்றுக்குரிய சமுதாய
விழுமியங்களைப் பிரதிபலிப்பன.
பல்வேறு மனித சமுதாயங்களிலும்
பயன்படும் நிந்தனைச் சொற்களில்
கணிசமான ஒற்றுமை உள்ளது. இது
சமுதாய விழுமியங்களிடையே உள்ள
பாவலான ஒருமையின் காரணமானது.
அதேவேளை சமுதாய வேறுபாடுகளும்
மொழிவிருத்தியின் வேறுபாடும்
நிந்தனைச் சொற்களிலும்
வேறுபாட்டுக்குக் காரணமாகின்றன.
நமக்குப் பரிச்சயமான மொழிகளில்
உள்ள நிந்தனைச் சொற்கள் பற்றியும்

குறிப்பாக பாலியல் தொடர்பான
சொற்கள் பற்றியும் கவனிப்போமாயின்
பலஆயிரம் வருடப் பெண்ணடிமை
நடைமுறை இழிசொற்களிலும்
ஆழமாக வேருன்றி இருப்பதைக்
காணலாம். ஒருவரது தோற்றம்,
உடல்வலிமை, செயற்திறமை, அறிவு,
பண்பாடு, ஒழுக்கம், ஆடைஅலங்காரம்
தொடர்பான நிந்தனைச் சொற்கள் பல
உண்டு. இவற்றுக்கு உதாரணம் தந்து
விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.
எனினும் பெரும்பாலும் இவ்வாறான
நிந்தனைச் சொற்கள் ஒருவரது
குறைபாடுகளை மிகைப்படுத்தும்
முறையிற் பயன்படுவதுண்டு.
சிலசமயம் ஒருவரது செயல்களின்
மதிப்பீடாகவும் இவை
பயன்படுவதுண்டு.
சாதிப் பேராலும் பகையானதாகக்
கருதும் ஒரு சமுதாயத்தின் பேராலும்

ஒருவரை அயலார் என்று
 குறிப்பிடுவதாலும் மனிதரை இழிவு
 படுத்தாலும். குறிப்பிட்ட ஒரு
 தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேராதவரை
 அச்சாதிப் பெயரால் அழைத்து
 நிந்திப்பதை அறிவோம். இவ்வாறே சில
 அயல் இன, அயல் நாட்டுப் பெயர்க்
 குறிப்புக்கள் பயன்படுவதை அறிவோம்.
 இதைவிட மிலேச்சன், பாதேசி,
 (சங்களத்தில் பாதேமலா, அதாவது
 அந்நியத் தமிழன்) போன்ற சொற்கள்
 அயலார் மீது நமது சமுதாயங்கள்
 காட்டும் தயவின்மையையும்
 வெளிப்படுத்துவன. இவ்வாறே
 பெண்மையைச் சார்ந்த சொற்களும்
 (முக்கியமாக பேடி) ஒரு ஆணைப்
 பெண்மையுடையவன் எனக் குறிக்கும்
 சொற்பிரயோகங்களும் நிந்தனையாகப்
 பயன்படுவன. கடுமையான நிந்தனை
 பெருமளவும் பேய் பிசாசுகள்,
 துர்த்தேவதைகள், விலங்குகள்
 போன்றவற்றின் பெயரால்
 மனிதரை அழைப்பதாகவோ அல்லது
 பாலுறுப்புக்களையும் பாலுறவைவும்
 குறிக்கும் சொற்களாகவோ அல்லது
 இவற்றினதும் பிற நிந்தனைச்

சொற்களதும் சேர்க்கையாகவோ
 அமைவதைப் பலரும் அறிவார்கள்.
 எருமை, கழுதை, பன்றி, நாய்,
 தேவாங்கு போன்றவை சனியன்,
 மூதேவி, பிடாரி போன்று தூதிர்ஷ்டம்
 அல்லது தூர்க் குணங்களுடன்
 இணைத்துக் காணப்படும்
 தேவுகளுடன் ஒப்பிடக் கூடிய
 அளவுக்கு மனிதரை நிந்திக்கும்
 குறியீடுகளாகின்றன. யானை, குதிரை,
 பசு, பூனை எனும் சொற்கள்
 பொதுவாக நிந்தனைக்குப்
 பயன்படுவதில்லை. அவ்வாறு
 பயன்படும் போது அடைமொழியுடன்
 (கள்ளப்பூனை என்பது போல)
 வருவதையே அறிவோம். இவையாவும்,
 குறிப்பிட்ட விலங்குகளையும்
 தேவுகளையும் பெண்களையும் பற்றி
 நமது சமுதாய வழக்கில் இருந்து வரும்
 கருத்துக்களையும் அவை தொடர்பான
 சமுதாய விழுமியங்களையும் குறிப்பன.
 எவ்வாறாயினும் மிகுந்த சினமும்
 மிகையான அவமதிக்கும் நோக்கமும்
 கொண்ட சொற்கள் பாலியற்
 தன்மையுடையன. அது மட்டுமின்றி

நடத்தை, பிறப்பு தொடர்பான சில
சொற்களை விட்டால் மற்றவை ஏற்றுக்
கொள்ளப்பட்ட மொழிவழக்கிற்குப்
புறம்பான சொற்களே.

பாலுறுப்புக்களையும் பாலுறவையும்
குறிக்கும் நிந்தனைச் சொற்கள் தமிழ்
எழுத்து வழக்கில் ஏற்கப்படாதவை
என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வாறே,
சிங்களம், ஆங்கிலம் போன்ற
மொழிகளிலும், எழுத்து வழக்கும்
விஞ்ஞான மருத்துவ நடைமுறையும்
பயன்படுத்தும் சொற்கள்
நிந்தனையாகப் பயன்படும்
சொற்களினின்றும்
வித்தியாசமானவையாக இருப்பதைக்
காணலாம்.

ஒருவரை விபச்சாரியின் பிள்ளை
என்றோ திருமணமாகாத
பெற்றோருக்குப் பிறந்தவர் என்றோ
ஏகவதற்குப் பாலிக்குஞ் சொற்கள்
எல்லா முக்கிய மொழிகளிலும் உள்ளன
என்றே கூறலாம். வழமையாக,
இவ்வாறு ஒருவரை ஏகம் போது அது
அவரைத் திருடர், ஒழுக்கங்கெட்டவர்

என்று ஏகவது போலில்லாமல் வெறும்
அவதூறான நிந்தனையாகவே
இருக்கும்.

இவ்வாறே ஒரு பெண்ணை ஒழுக்கங்
கெட்டவள் என்று பொருட்படுமாறு
சொல்லும் வார்த்தைகள் அவரது
ஒழுக்கத்தைக் கேள்விக்குட்
படுத்துவதைவிட அவரை
அவமதிப்பதையே நோக்கமாகக்
கொண்டவை. எவ்வாறு நோக்கினும்
இவ்வாறான வசைச் சொற்கள் ஒரு
ஆணை அவமதிக்கும் போதுகூட
அவரது தாயை விபச்சாரி அல்லது
ஒழுக்கங் கெட்டவர் என்று
அழைப்பதாகவே அமைகின்றன.
அனைத்தினும் மோசமாகத் தாயுடன்
பாலுறவு கொண்டவன் என்ற
சொல்லால் அதிகம்
அவமதிக்கப்படுவதும் அவமதிப்புக்கு
உட்பட்டவனுடைய தாயேதான்.
ஒருவனைக் காமுகன் என்றோ
ஸ்திரிலோலன் என்றோ
குறிப்பிடுவோம் ஆயின் அது வெறும்
வசையாக இல்லாது குற்றச்சாட்டான
முறையிலேயே சொன்னதாகக்
கருதுவதற்கு இடமுண்டு. இந்த

நிந்தனைக்குரிய சொற்கள் ஆணின்
 ஒழுக்கத்தைவிட பெண்ணின்
 ஒழுக்கத்தையே கேள்விக்குட்படுத்தும்
 நியாயம் என்ன? இதற்கு விரிவான
 விளக்கம் இங்கு அவசியம்
 இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.
 ஒருவரைப் பாலுறுப்புகளின் பேர்களால்
 அல்லது அவற்றை அடிப்படையாகக்
 கொண்ட சொற்களால் இழிவுபடுத்தும்
 போதும் பாலுறவைக் குறிக்கும்
 சொற்களால் இழிவுபடுத்தும் போதும்
 ஒருவரை விலங்குகளின் பெயரால்
 நிந்திப்பதைவிடக் கடுமையான
 உணர்வே தென்படுகிறது. மலம்,
 அழுக்கல், துர்நாற்றம் போன்றவற்றுக்கு
 ஈடானவையாகவே பாலுறுப்புக்களை
 குறிக்குச் சொற்கள் பயன்படுகின்றன.
 இங்கும் பெண்களின்
 பாலுறுப்புக்களைக் குறிக்கும்
 சொற்களே நிந்தனைச் சொற்களில்
 அதிகமாக இருப்பதும் அவை
 ஆணுறுப்புக்களைக் குறிக்கும்
 சொற்களை விட அதிகமாகப்
 பாவிக்கப்படுவதும் தற்செயலானதல்ல.
 பாலுறவைக் குறிக்கும் நிந்தனைச்
 சொல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட

மொழிவழக்கில் உள்ள புணர்ச்சி என்ற
 சொல்லைப் போலன்றி, ஆணாற்
 பெண்ணுக்குச் செய்யப்படும்
 காரியமாக இருப்பதும் நம்
 கவனத்திற்குரியது.

இவை வெறுமனே ஆணாதிக்கத்தின்
 வெளிப்பாடுகள் மட்டுமா அல்லது நமது
 சமுதாயங்களுட் பாலுறவு பற்றியும்
 பாலுணர்வு பற்றியும் இருக்கின்ற
 வக்கிர உணர்வுகள், போலி அருவருப்பு,
 பாசாங்குகள் என்பவற்றின்
 வெளிப்பாடுகளுமா என்பது
 சிந்தனைக்குரியது.
 ஆபாசமான எழுத்து, பேச்சு, படங்கள்
 என்பவற்றை எதிர்ப்போர் கூட ஆத்திரம்
 வரும்போது பாலியல் நிந்தனைச்
 சொற்களைக் கூசாது பாவிப்பதுண்டு.
 மொழிவழக்கில் உள்ள பல துர்ப்
 பிரயோகங்கள் போல நிந்தனைச்
 சொற்கள் அதிகம்
 சிந்தனையில்லாமலே
 பாவிக்கப்படுகின்றன.
 சாதிப்பெயராலோ, பிரதேச,
 இனப்பெயராலோ எவரையும்
தொடர் 33ம் டிக்கம்

எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி எதிரொலி

காரி சேல பாக்கன் பண்கள் முன்னணி ஸ்ரவங்கர்
அமைப்பாளர் SOLA நகரசபையில் சிறுவர் நலப்பிரிவில்
கடைமையாற்றுகிறார். பின் ஒடுக்குமுறாக்கதிராக ஈடுபாட்டுடன்
செயற்பட்டு வரும் இப் பண் நிலைவாழியுடன் அளவளவியதை
கண்கள் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறது.

காரி சேல பாக்கன்
—பண்கள் முன்னணி ஸ்ரவங்கர்—

கேள்வி: பெண்விடுதலை என்பது பற்றி இவருவான முறையில் விளக்கம் தர முடியுமா?

பதில்: ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் தன்வாழ்க்கை, பற்றி, அதன் உள்ளடக்கம் பற்றி, மூற்று முழுதாக முடிவெடுக்கும், தீர்மானிக்கும் உரிமை. எப்படி வாழ வேண்டும், என்ற வகையான கல்வி தொழில் செய்ய வேண்டும், குடும்பம் தேவையா, குழந்தை தேவையா எப்படிக் கான நண்பர்கள் தேவை என்ற அனைத்து விடயங்களிலும் தீர்மானிக்கும், தெரிவு செய்யும் உரிமை. ஆனால் (பெண்கள்) நாம் சுயமாக எடுக்கப்பட வேண்டிய தெரிவுகளும் தீர்மானங்களும், சமூகத்தால், சமூக அமைப்புக்களால் வகுக்கப் பட்டு விட்டது\ தீர்மானிக்கப் பட்டு விட்டது. இப்படித்தான் பெண் இருக்க வேண்டும், இதுதான் அவள் கடமை என்று வகுக்கப் பட்ட வற்றில் ஏதோ ஒன்றைத் தான் நாம் தெரிவு செய்ய வற்புறுத்தப் பட்டுள்ளோம். எம்மிடம் இருந்து எம் வாழ்வு மீதான உடல், உணர்வு ரீதியான சுய முடிவு எடுக்கும் உரிமை பறிக்கப் பட்டுள்ளது. நாம் இரண்டாம் தர பிரஜைகள் ஆக்கப்பட்டு உள்ளோம். இதிலிருந்து நாம் விடுபட வேண்டும்.

கேள்வி: நோர்வேஜியப் பெண்கள்\ ஐரோப்பிய பெண்கள் " விடுதலை" அடைந்துள்ளனர் என்ற

பிரமை அல்லது கருத்து எம் சமூகத்தினரிடையே\ மூன்றாம் உலக மக்களிடையே நிலவுகிறது. உதாரணமாக பெண் விடுதலை சம்பந்தமாக கதைக்கும் போது " அங்கை பார் நோர்வே பெண்கள் சிகரட் புகைக்கினம், டிஸ்கோ போயினம் ஆகவே விடுதலை அடைந்து விட்டினம் " என நோர்வேப் பெண்களை உதாரணம் காட்டுகின்றனர். இது சரியான கருத்தா, நோர்வேஜியப் பெண்கள் விடுதலை அடைந்து விட்டனரா?

பதில்: Disco போவதும் சிகரட் புகைப்பதும் தான் பெண் விடுதலை அல்ல. ஆனால் இவற்றைச் செய்யக் கூடாது என அடக்கப் பட்டு இருக்கும் ஓர் சூழ்நிலையில் இச் செயற்பாடுகள் விடுதலையாகத் தான் தெரியும்.

நோர்வேஜியப் பெண்கள் தமிழ் சமூகத்துப் பெண்களுடனோ அல்லது மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பெண்களுடனோ ஒப்பிடுகையில் ஓரளவு விடுதலை அடைந்துள்ளார்கள்.

குறிப்பாகப் பெண் கட்டாயம் திருமணம் செய்ய வேண்டும், பிள்ளை பெற வேண்டும், வீட்டுக் கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும், இவற்றை விட மேலாக ஆணின் சொத்தாக, உரிமைப் பொருளாக இருக்க வேண்டும் என்ற சமூக வரை முறைகளில் இருந்து ஓரளவு விடுபட்டுள்ளனர். இங்கு கல்வி, வேலை, குடும்ப நிலைப்பாடு பற்றி பெண்கள் சுயமாகத் தீர்மானிக்கும் நிலை உள்ளது.

கேள்வி: இங்கு தொழில் வாய்ப்பு, கல்வி போன்றவற்றில் தெரிந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு, வசதி இருக்கையில் ஏன் நோர்வேஜியப் பெண்கள் பாரம்பரிய உத்தியோகங்கள் என பகுக்கப் பட்டுள்ள உதாரணமாக எழுதுவினைஞர், தாதி, சிகை அலங்காரம் போன்ற தொழில்களையும் அதையொட்டி கல்வியை இன்றும் தேர்ந்து எடுக்கின்றனர்?

பதில்: நீங்கள் சொல்வது உண்மைதான். இதற்குக் காரணம் காலம் காலமாக பெண் இந்த வேலைதான் செய்ய வேண்டும், ஆண் இந்த வேலைதான் செய்ய வேண்டும் என சமூகத்தால் பகுக்கப் பட்டுள்ள தொழிற் பாகுபாடு இன்றும் எம் பெண்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து உள்ளது. பெண் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் முறை, சமூகத்திலுள்ள " பெண்கள் கலாச்சாரம்", பெண்கள் மீதான சமூகத்தின் பார்வை என்பன இம் மனப்பான்மையை பெண்களிடம் வளர்த்து வருகின்றன. மேலும் இம் முதலாளித்துவ அமைப்பில் "பெண்களின்" "உற்பத்தி சக்தி" க்கு முற்று முழுதான அங்கீகாரமும், உரிமையும் எதிர் பார்க்க முடியாது. ஓர் வர்க்கப் புரட்சி ஏற்படும் போதுதான் எதிர் பார்க்க முடியும். வர்க்கப் புரட்சியின் மூலம்தான் முற்று முழுதான விடுதலையைப் பெண்கள் பெற முடியும். நோர்வேயில் வர்க்கப் புரட்சிக்கு சாதகமான நிலை இன்று இல்லை. ஆகவே நாங்கள் இன்றுள்ள அமைப்பிலே ஓரளவுக்காவது மாற்றத்தை ஏற்படுத்தப் போராடி வருகிறோம்.

கேள்வி: நோர்வேஜியப் பெண்களுடன் கதைக்கின்ற போது இப்போது இருக்கின்ற சமூக அமைப்பில் உள்ள வாய்ப்புக்கள் / வசதிகளுடன் திருப்தி அடைந்தவர்களாகத் தெரிகின்றனர்.

பதில்: ஆம். திருப்தி அடைந்தவர்களாகத்தான் தெரிகின்றனர். இது ஒருவகை தற்காலிக திருப்தியே என்னைப் பொறுத்தவரில் நான் எந்த விதத்திலும் திருப்தி அடைய வில்லை. இன்னும் கூடுதலான மாற்றங்களையே எதிர்பார்க்கிறேன்.

(உதாரணமாக) சில வருடங்களுக்கு முன் சுய முடிவில் கருத்தடை செய்து கொள்ளும் உரிமை பெண்களுக்கு இருந்ததில்லை. அப்போது பெண்கள் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. நாங்கள் அதாவது பெண்ணிலை (வாதிகளும்) வாத அமைப்புக்களும் வேறு சில பொது ஸ்தாபனங்களும் சுய முடிவில் கருத்தடை செய்து கொள்ளும் உரிமைக்காக போராடினோம். இன்று சுய முடிவு கருத்தடைச் சட்டம் இயற்றப் பட்டு நடைமுறையில் உள்ளது. இதனால் பெண்கள் பலர் பயனடைகின்றனர். ஆகவே பெண்கள் பலர் தம் உரிமைக்காக போராட வில்லை, மௌனமாக உள்ளனர் என்பதற்காக, அவர்கள் திருப்தியுடன் உள்ளனர், விடுதலை அடைந்து விட்டனர் என்று கூற முடியாது.

கேள்வி : கருத்தடை செய்வது பெண்கள் சுதந்திரம் என்றாலும், அது உயிர் கொலை இல்லையா?

பதில்: மனிதர்களைப் பொறுத்த அளவில் அன்பை வெளிப்படுத்தும் சில வழிகளில் ஒருவழி உடலுறவு அல்லது பாலியல் தொடர்பு. இதில் இருபாலாருக்கும் இடையில் சுதந்திரமான சமநிலை இருக்க வேண்டும். ஒரு ஆணைப் பெண்ணோ பெண்ணை ஆணோ கட்டாயப் படுத்தக் கூடாது. அத்துடன் பாலியல் தொடர்பானது "கடமை" யான செயற்பாடாக இருக்கக் கூடாது. ஆனால் நடைமுறையில் மேற் கூறியபடி உள்ளதா என்றால் இல்லை. பாலியல் உறவில் பெண்கள் ஒடுக்கப் பட்டு உள்ளார்கள். பெண்கள் பெரும்பாலும் வற்புறுத்தப் படுகின்றனர். குறிப்பாக குடும்ப வரை முறையுள் பாலியல் கட்டாயமான ஒன்றாக உள்ளது.

சாப்பிடுவது சுவாசிப்பது போல கடமையாக உருவகப் படுத்தப் பட்டுள்ளது. இப்படியான நிலையில் உருவாகும் கருவை பெண்களால், உடல், உள ரீதியாக எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்?

உலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் வரவேற்கப் பட வேண்டும், விரும்பப் பட வேண்டும், அதை தாங்கி வளர்ப்பவளால் விரும்பப் பட வேண்டும்.

ஆகவே, அவளுக்கு அது சம்பந்தமாக முடிவெடுக்கும் உரிமை வேண்டும். கருவை தாங்கும் பெண் அக் கரு அவளுக்கு உடல், உள ரீதியான பாதிப்பை ஏற்படும் என அவள் அஞ்சும் விதத்தில் அவள் விரும்பாத போது "கரு" தொடர்ந்து வளர்வதில்லை அர்த்தமே இல்லை.

ஆகவே கருத்தடை சரியா இல்லையா என உலகத்தில் பிறக்காத ஓர் உயிரைப் பற்றி விவாதிக்க முன்னர், அது பற்றி உயிரோடுள்ள உயிரின், கருத்தும், விருப்பமும், பாதுகாப்புமே முக்கியமானது.

இன்ஸீமா....

நானா ???

ம. கிருஸ்ணவேணி

"அவர்கள் ஏழு பேர் தடியாலும், பெல்ட், செருப்பு மற்றும் தமது பலமான கை, கால்களாலும் என்னைப் பல மணிநேரம் தாக்கினர். காரணம் நான் திருமணம் செய்ய மறுத்தேன்."

இவ்வாறு பாக்கிஸ்தானிய பெற்றோரைத் தாய் தந்தையராகக் கொண்ட "சீமா" (18வயது) நோர்வேயின் பிரபல பத்திரிகைகளில் ஒன்றான டாக் பிளா (DAGBLADET) க்கு அளித்த பேட்டியில் கூறியுள்ளார்.

சீமா என்ற இந்த பாக்கிஸ்தான்- நோர்வேஜியப் பெண் இங்கு பிறந்து வளர்ந்தவர். இவளின் பெற்றோர் இவளுக்கு பாக்கிஸ்தான் கலாச்சாரத்துடன் நோர்வேஜிய கலாச்சாரத்தின் பாதிப்பும் இருப்பதையிட்டுக் கவலை கொண்டனர். சீமாவுக்கு வீடு நரகமாக\ சிமையாக மாறியது. தமையனும் தந்தையும் அடித்துத் துன்புறுத்தினர்.

சீமா சிறுவர்நல அமைப்புடன் (Barne vern) தொடர்பு கொண்டாள். சீமா 15 வயதாக இருக்கும் போது சிறுவர் நல அமைப்பால் பெற்றோரின் கவனிப்புக் (கடமை) பெறுவதிலிருந்து விடுக்கப் பட்டு சிறுவர் நல விடுதியில் சேர்க்கப் பட்டார். ஒரு வருடத்தின் பின் திரும்பவும் குடும்பத்தினரிடம் சிறுவர் நல அமைப்பால் சீமா ஒப்படைக்கப் பட்டாள். குடும்பத்தினரிடம் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும் என நம்பி சீமா முழு மனதுடன் சிறுவர் நல அமைப்பின் முடிவுக்கு கட்டுப் பட்டாள்.

1991 ஆடி மாதம் தந்தை பாக்கிஸ்தானுக்கு விடுமுறைக்கு சீமாவை அழைத்துச் சென்றார்.

"நான் பாக்கிஸ்தானுக்கு வந்தடைந்த அடுத்த நாள் என் உறவினருக்கு என்னால் ' குடும்ப

மானம் கெடுக்கப் பட்டு கௌரவம் பாதிக்கப்பட்டு லிட்டது ' என்று தந்தையால் கூறப்பட்டது. என்னுடைய உறவினர் என்னை மாற்ற முயற்சி செய்தனர். என் நடை, உடை சிகை அலங்காரம் அனைத்திலும் மாற்றம் செய்தனர். என்னதான் என் வெளித் தோற்றத்தை அவர்களால் மாற்ற முடிந்தாலும் என் உள் உணர்வுகளையும், எண்ணங்களையும் அவர்களால் மாற்ற முடியவில்லை. நான் பாடசாலை செல்வதற்கோ அல்லது வெளியே செல்வதற்கோ என்னை அவர்கள் அனுமதிக்க வில்லை. என்னை 'வருமையான பாக்கிஸ்தானியப் பெண்' போல மாறும்படி வற்புறுத்தினர். என்னால் முடியவில்லை. உருது மொழியோ, பாக்கிஸ்தானி சமூக அமைப்பையோ சரியாக தெரிந்து புரிந்து கொள்ள முடியாத என்னால் எப்படி முடியும்? நான் கஸ்டப் பட்டேன்."

சில மாதங்களின் பின் தந்தை நோர்வேயிற்கு திரும்பி செல்ல அங்கிருந்து பாக்கிஸ்தானாளுக்கு வந்த தமையன் சீமாவைப் பொறுப் பேற்றான். அவனது பொறுப்பில் இருந்த ஆறு மாதங்களில் மூன்று தடவை சீமா தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டாள்.

" எனது சகோதரன் என் குடும்பத்தினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவனை (என் மைத்துனர்) திருமணம் செய்ய வற்புறுத்தினான். என் வாழ் நாளில் ' அவனை' நான் கண்ணால் கூட கண்டதில்லை. எனக்குத் தெரியும் அவன் என்னை மணம் செய்ய விரும்புவது நோர்வே வருவதற்காகவே. கண்ணாள் கூட கண்டறியாத ஒருவனை மணம் செய்ய எப்படி சம்மதிப்பது. நான் மறுப்புத் தெரிவித்தேன்.

என் சகோதரன் ஆறு மாதங்களாக சம்மதிக்க வைப்பதற்காக என்னைச் சித்திர வதை செய்தான். அவன் ஆண் அதனாலேயே அவனால் என்னைத் துன்புறுத்த முடிந்தது

அந்த சமூகத்தில் ஆண் என்பதனால் அவன் எது வேண்டுமானாலும் செய்வதற்கு உரிமை உண்டு. என்னால் தாங்க முடியவில்லை, தற்கொலை செய்ய முயற்சி செய்தேன்"

சீமா மூன்றாவது தடவையாக தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டு பலத்த காயங்களுடன் வைத்திய சாலையில் அனுமதிக்கப் பட்டாள். இது நடந்து ஒரு மாதத்தின் பின் தந்தை பாக்கிஸ்தானாளுக்கு வந்தார். இதுவரை நடந்தவைகள் நடக்காது என தந்தையால் உறுதி அளிக்கப் பட்டு வட பாக்கிஸ்தானிலுள்ள ஓர் சிறிய கிராமத்திற்கு சீமா அழைத்துச் செல்லப்பட்டாள். அக் கிராமத்தில் ஓர் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டாள். அங்கு உறவினர் சிலர் கூடி இருந்தனர். திருமணப் பேச்சு மீண்டும் ஆரம்பமாகியது.

"அவர்கள் ஏழு பேர் தடியாலும், பெல்ட், செருப்பு மற்றும் தமது பலமான கை கால்களாலும் என்னைப் பல மணி நேரம் தாக்கினர். காரணம் நான் திருமணம் செய்ய தொடர்ந்து மறுப்புத் தெரிவித்தேன். என்னுடைய மாமன் ஒருவன் கைத் துப்பாக்கி கொண்டு என்னை மிரட்டினான். நான் அவனின் காலைப் பிடித்துக் கொண்டு கதறி அழுதேன். நான் சாவது அல்லது மணம் செய்து கொள்வது என்ற இரு முடிவுகளுள் ஒன்றைத் தெரிவி செய்யும்படி அவர்களால் வற்புறுத்தப் பட்டேன்."

«Jeg var alene, og de var for mange. Alt virket fortapt.»

«Han ville ha meg for å komme til Norge.»

இது நடந்து பத்து நாட்களின் பின் வைகாசி 20, 1992 அன்று சீமாவுக்கும் மைத்துனனுக்கும் விவாகம் நடந்தது. சீமாவின் சார்பில் உறவினர் திருமணப் பதிவுப் புத்தகத்தில் கையொப்பம் இட்டனர். மணச் சடங்கு முடிந்து பதினொரு நாட்கள் வரையும் . மணம் செய்து வைக்கப்பட்ட வருடன், அவன் வற்புறுத்தியும் கூட உடலுறவு வைத்துக் கொள்ள வில்லை . மாத விலக்கை காரணம் காட்டியே அவளால் இவ்வளவு நாட்களை தள்ளிப் போட முடிந்தது.

பன்னிரெண்டாம் நாள் சீமாவுக்கு ' கணவன்' என்று சொல்லப் பட்டவருடன் கிராமத்தை அடுத்துள்ள உடுப்புக் கடைக்கு செல்லும் வாய்ப்பு கிட்டியது. இச் சந்தர்ப்பத்தை பாவித்து தப்பித்த சீமா, அங்கிருந்து இஸ்லாமபாத்திற்கு வந்து நோர்வே தூதரகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு நோர்வே வந்தடைந்தான்.

சீமா இன்று முதல் கடமையாக பாக்கிஸ்தானில் தனக்கு நடை பெற்ற திருமணத்தை நோர்வே நீதி மன்றம் மூலம் செல்லாததாக்க முயன்று வருவதுடன், தன் போன்று இன்னும் பல பெண்களுக்கு நடக்க இருப்பதையும் தடுக்க முயன்று வருகிறார். "நான் பாக்கிஸ்தான்.- நோர்வேயிய பெண்ணாக இருப்பதையிட்டு பெருமை அடைகிறேன். இரு கலாச்சாரங்களிலும் நான் சீவிக்க / கொண்டாட எனக்குச் சுதந்திரம் தேவை. நான் இப்போதும் என் பெற்றோரை நேசிக்கிறேன். என் பெற்றோரும், மற்றும் தாய் தந்தையரும், பிள்ளைகளின் விருப்பத்திற்கு மாறாக வற்புறுத்தி திருமணம் செய்து வைக்க முடியாது என்பதை இனியாவது புரிந்து கொள்ளுவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்."

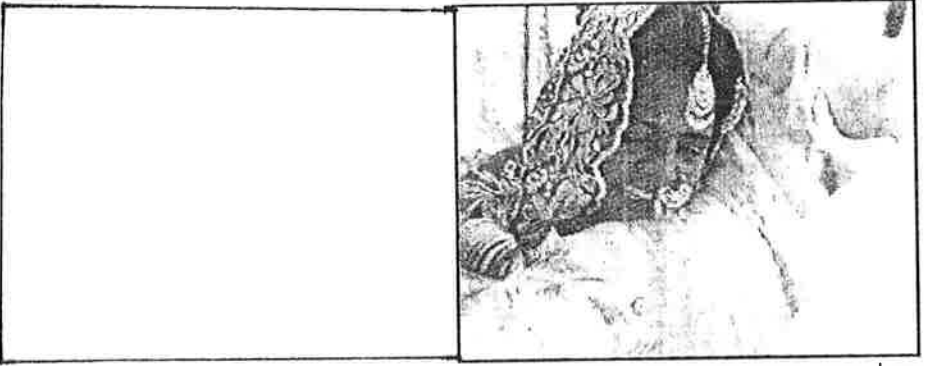
என்ன தமிழ் சினிமா பட கதை மாதிரி இருக்கிறதா? இன்று இப்படியான நிகழ்ச்சிகள் பரவலாக ஐரோப்பிய, வட அமெரிக்க நாடுகளில் குடியேறிய வெளிநாட்டவர்களால் (பெற்றோர்களால்) தமது பிள்ளைகளுக்கு நடை பெறுகிறது. இதில் முன்னணியில் நிம்பவர்கள் பாக்கிஸ்தானியர்,

«Jeg ble giftet bort på landsbygda i Nord-Pakistan, jeg, ei jente født i Norge.»

இந்தியர் மற்றும் துருக்கி நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாவர். காரணம் இந் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களின் சமய கலாச்சார பின்னணி குடியேறிய நாடுகளின் கலாச்சாரத்தில் இருந்து வேறுபடுவதேயாகும். மேற் கூறிய நாடுகளில் வரிசையில் அடுத்து வர இருப்பவர்கள் வட அமெரிக்க ஐரோப்பிய நாடுகளில் குடியேறிய எம் ஈழத் தமிழ் பெருங் குடி மக்கள் என்றால் மிகையாகாது போலிருக்கிறது.

«Tante forsøkte å trøste meg, men hun kunne ikke erstatte mamma.»

ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளில் நம்மவர் எண்பதிற்குப் பின்பு தான் குடியேறத் தொடங்கினர். ஆனால் பாக்கிஸ்தானியர், இந்தியர்கள் அறுபதுக்களின் பின்பு பெருந் தொகையாக இங்கு வந்தனர். இன்று இவர்களின் இரண்டாவது பரம்பரை இங்கு உருவாகி உள்ளது. இதனால் இரு தலை முறைகளுக்கும் இடையில் கலாச்சார முரண்பாடு ஏற்படுகிறது. இப் பிரச்சனை எம் தமிழ் குடியேறிகள் மத்தியிலும் ஆரம்பித்து விட்டது. எம் இரண்டாவது பரம்பரை மிக விரைவாக உருவாகி வருகிறது.

பெற்றோர்களே!

எப்பொழுது நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளுடன் புலம் பெயர்ந்தீர்களோ, எப்போ உங்கள்

கலாச்சாரங்களில் வளரப் போகின்றது என்பதை. ஆகவே துழந்தைகளுக்கு இரு கலாச்சாரங்களினதும் நல்ல பக்கங்களை கற்றுக் கொள்ள/ தெரிந்து கொள்ள உதவுங்கள். எத்தனை நாட்களுக்கு எம் படு பிற் போக்குத் தனமான கலாச்சாரத்தின் சீரழிந்த பக்கங்களை கட்டிக் காக்கப் போகிறோம். எந்த கலாச்சார தளைகளாலும் பிள்ளைகளைக் கட்டிப் போட முயலாதீர்கள். அவர்களை சுயமாகச் சிந்திக்க விடுங்கள். சரியானதை தெரிந்தெடுக்க உதவுங்கள். அவர்கள் வளர்ந்த பின் தம் வாழ்வு பற்றிய சரியான சுய முடிவை எடுத்துக் கொள்வார்கள். பெண் குழந்தைகளை அடக்கி ஒடுக்கி வளர்ப்பதிலேயே குறியாக இருக்கிறீர்களே ஏன்? அவளும் உங்கள் ஆண் பிள்ளைகளை எப்படி வளர்க்க விரும்புகிறீர்களோ அதே போல பெண் பிள்ளைகளையும் வளர்க்க முற்படுங்கள். அவளுக்கு அவனைவிட பலதை சாதிக்க முடியும். உலக இயக்கத்தின் அரைப் பகுதியை முடமாக்கி வைத்துக் கொண்டு கலாச்சாரம், புரட்சி, அரசியல், விடுதலை என்று கத்துவதனால் எதுவும் வந்து விடப் போவதில்லை. சிந்தியுங்கள் ! எம் எதிர்காலத்திற்காக சிந்தியுங்கள்.

15.11.1992 - கிசுஸ்னா தேவன்

பாதிமலை...

நிந்திப்பதை இன்று உலகின்
சமுதாயங்கள் தவறென்று ஏற்கின்றன.
அடிப்படையிலான மனித உணர்வான
பாலுணர்வையும் அதைவிட

முக்கியமாக மனித இனத்தின் ஒரு
பாதிமினரை அடிமதிக்கும்
சொற்பிரயோகங்கள் பற்றி நாம் கூடிய
கவனம் காட்ட வேண்டாமா?

நன்றி: சக்தி

**SAKTI, P.O.Boks 99 Oppsal,
0619 Oslo 6,
NORWAY.**

அப்பா அடி தருவாராம்...

மைதிலி தவராஜரவின்

செக்டர் கிரேஃட் தொடர்

அம்மாட்டை ஒரு மேசை இருக்கு.
அதில இருந்துதான் தைக்கிறவ.
அதில ஒரு கத்திரிக்கோல் இருக்கு.
அதை எடுத்து என்ர காற்சட்டையில்
ஒரு பொக்கற் வெட்டினன்.
அப்பாளைப் போல.
கக்கூசுக்குப் பின்னால கொஞ்சம்
குச்சியிருக்கு.
அதை எடுத்து என்ர பொக்கற்றில
போட்டன்.
அதெல்லாம் கீழ் விழுந்துது.

அப்பா என்னண்டு தான் கொண்டு
திரியிறாரோ தெரியாது.
நான் அதையிப்ப காச்சட்டைக்குள்ள
கொண்டு திரியிறன்.
இப்ப அது விழுறேலை.
ஒருநாள் அப்பா இதைக் கண்டுட்டார்.
என்னைப் பாத்தார். சனியன்..மூதேசி
எண்டார்.
அம்மா அழுதா.
அப்பா கதலில கையால இடிச்சார்.
எனக்கும் அப்பாளைப் போல கதலில
இடிக்க ஆசை வந்தது.

அப்பா கதலில் இடிக்கிறார்.
தாத்தா நிலத்தை இடிக்கிறார்.
நா னு ம் எ தை யா வ து இ டி க் க
வேண்டாமோ?

நான் என்ற காற்சட்டையில் இரண்டு
கையாலையும் அடிச்சன்.

நான் இப்பிடி அடிச்சா அம்மா சந்தோசப்
படுவாவோ?

ஆனால் அது நடக்கேல்.
தங்கச்சி தைச்சக் கொண்டிருந்தது:
அதிட்டை ஒரு பொம்மை இருக்கு.
அம் மான் ர ச ட்டை போல ஒரு
சட்டைதான்.

தங்கச்சி தைச்சது.
அந்தச் சட்டை பொம்மைக்காம்.
தங் க ச் சி ச ட்டை வெட்டேக் கை
கத்திரிக்கோலால் கையை வெட்டிப்
போட்டுது.

இரத்தமெல்லாம் வந்தது.
அம்மா அழுதா.
டொக்டர் மாமா பெட்டியோட வந்தார்.
தங்கச்சிக்குத் தரன் இப்பிடி நெடுக
நடக்குது.

அவன் அதிகூட்டக்காரி தான் எப்பவும்.

ஜோன் சரியான குழப்படியாம்.
நானும் எப்பவும் அவனோட தான்
திரியிறனான்.

அப்பா சொல்லிப் போட்டார் சத்தியமாய்
எனக்கு அடி தருவாராம்.

அப்பாக்கு என்னில நல்ல விருப்பம்
தானே.

அவர் ஒருநாளைக்கு கட்டாயம் அடி
தருவார்.

இப்ப அவரிட்ட அது இல்லையாக்கும்.

சவக்காலை எண்டு ஒரு இடமிருக்காம்.

எங்கடை வீட்ட இருந்து சரியான
தூரமாம்.

பெரியபெரிய தோட்டாலை எல்லாம்
போகவேணும்.

ஒரு நாள் தாத்தாவோட இருந்த கிழவர் ..
அவரை அங்கை கொண்டு போச்சினம்.
காரிலை தான் கொண்டு போனலை.
இப்ப தாத்தா மட்டும் வீட்டில மூலையில்
கண்ணாடிக்குள்ள இருக்கிறார்.

பந்தில இப்பவும் நூல் ஒட்டின படிதான்
கிடக்கு.

அப்பாவும் அம்மாவும் அவரோடை தான்
படுக்கிறவை.

தாத்தா பாவம் தனியத்தானே.
நா னு ம் த ங் க ச் சி யு ம் கீழை
படுக்கிறனாங்கள்.

நா ங் க ள் ஒரு நா ள் தா த்தா வோட
விளையாடனம்.

தங்கச்சி அம்மான்ர சட்டையப் போட்டுது.
நான் அப்பான்ர தொப்பிய போட்டன்.
தாத்தான்ர தடியை எடுத்தன்.
தங் க ச் சி யு ம் நா னு ம் தா த்தா வைத்
தூக்கினம்.

தூக்கிக் கொண்டு சவக்காலைக்குப்
போனம்.

சவக்காலைக்குக் கொண்டு போன
கிழவன் தான் தாத்தாவாம். அம்மா
சொன்னா.

போற வழியில் ஒரு பெரிய கல்லு.
அதில் தங்கச்சி தடக்குப் பட்டு விழுந்தது.
பிறகும் தங்கச்சி செத்துப் போச்சு.
தூரத்தில ஒரு பட்டணம் இருக்காம்.
அ ங் கை ஒரு ஆ ஸ் ப த் திரி க் கு
தங்கச்சியை கொண்டு போச்சினம்.

எனக்கு சரியான கவலை நான்
விழேலையே எண்டு.

நெடுக தங்கச்சிக்குத் தான் அதிகூட்டம்.

அண்டைக்கு அப்பா எனக்கு அடி
தந்தார்.

எனக்கு ஒரே சந்தோசம்.

ஆனா அப்பாக்கு ஒரே கவலை

எனக்கு அடி தந்திட்டாராம்

எனக்கு நோகுதோ எண்டு கேட்டார்.

என்னைக் கொஞ்சிறார்.

எனக்கு நொந்துதான்.

ஆனா ஜோனுக்கு அவன்ர அப்பா
ஒவ்வொரு நாளும் அடி தருவாராம்.

எங்கடை அப்பஏவும் எனக்கு அடி தர
வேண்டாமோ? எண்டபடியா எனக்கு
ஜோனோட வினையாடத் தான் விருப்பம்.

தாத்தா செத்துப் செத்துப் போனார்.

நாங்கள் தாத்தான்ர தடியையும்
தாத்தாவையும் றோட்டில போட்டனாங்கள்.

நான் மறந்துபோய் விட்டுட்டு வந்திட்டன்.

தங்கச்சி விழுந்த அவசரத்தில்.

ஆனா தாத்தாவை எங்கட
விறாந்தையில் கண்டனான் நான்.

அது வேறே தாத்தாவோ?

நான் போய் நாங்கள் கொண்டு போன
தாத்தாவை எடுத்துக் கொண்டு வர
வேணும்.

அப்பதானே அம்மா அழமாட்டா.

இப்ப எங்களுக்கு புது கக்கூஸ்
கட்டியாச்சு.

எங்கடை அப்பாவும் ஜோன்ர
அப்பாவும்தான் கட்டினவை.

இப்ப ஜோன்ரை முறை நெருப்புக் குச்சி
சேர்கிறது.

நாங்கள் அவையின்ர கக்கையும்
கொளுத்துவம்.

அப்பதானே அவனுக்கும் புது கக்கூஸ்
கட்டலாம்.

எங்கடை வீட்ட ஒரு நாள் ஒரு கிழவர்
வந்தார்.

நான் இப்ப பெரிய பெடியனாம்.

அவர்தான் சொன்னார்.

இன்னும் மூண்டு வருசத்தில
பள்ளிக்கூடம் போவனாம்.

மூண்டு வருசம் எண்டா என்ன?

ஒரு கேக் இருக்கும். அதில மூண்டு
மெழுகுதிரி இருக்கும். அதைக்
கொளுத்தினா அடி தருவினம் அதுதானே?
பள்ளிக்கூடம் எண்டால் என்ன?

அது எங்கையிருக்கு?

கொப்பன்காகணலையோ?

றோட்டலை பெரிசு பெரிசா போற
மிசினில ஏறிப் போக வேணுமாக்கும்.

ஆனா கிழவர் சொன்னவர் பள்ளிக்கூடம்
எண்டால் பெரிய வீடாம்.

என்னைப் போல அங்க கண பிள்ளையள்
இருப்பினமாம்

அம்மா தைச்சுக் கொண்டிருந்தா

நான் அம்மாக்கு கிட்ட போனன்.

அம்மாந்ர மூக்கு இன்னும் நஞ்சு மாதிரி

தான் இருந்தது.

நான் கிழவர் சொன்னதை அம்மாட்ட
சொன்னன்

அம்மா அம்மா நான் இன்னுமொரு
கேக்கிலை மூண்டு மெழுகுதிரி கொழுத்தி
அடிவாங்கிக் கொண்டு பெரிய வீட்டிலை
கண பிள்ளையளோட தொடக்கப் போறன்
எண்டு சொன்னன்.

பின்னேரம் எங்கடை வீட்ட ஒரு மாமி
வந்தா.

அம்மாவோடைதான் அவ வந்தவ.

அவ சிறுவர் மலரில கதைக்கிற மாதிரி

கதைச்சா.

என்னட்ட ஒரு குருவியின்ர படத்தைக் காட்டினா.

பிறகு ஒரு தடியைக் காட்டினா

அது மறைக்குப் பிடிக்கிறது.

தாத்தான்ர தடியும் அது போலையதான்.

தா த்தா லையு ம் தடியெண்டு தான் சொல்லினம். அவ காட்டின குருவிக்கும் தடிக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று என்னட்டைக் கேட்டா.

நான் சொன்னன் தாத்தா ஒண்டும் குருவியில்லையெண்டு.

அவர் உண்மையில் எங்களை போலதான் இருந்தார் குருவி மாதிரி இல்லை.

எனக்கு அந்த மாமியை பிடிக்கேல்லை.

பிழை பிழையாய் கேக்கிறா.

அவவுக்கு விசராக்கும்.

அண்டைக்கு இரவு

அம்மா குசினிக்குள்ள இருந்தா.

அப்பாவும் இருந்தார்.

அந்தப் பக்கத்து வீட்டுக் கிழவரும் இருந்தார்.

அம்மா சொன்னா தாத்தா செத்துப் போனாராம். அதாலை தான் நான் இடிஞ்சு போனனாம்.

நான் நினைச்சன் மாமி தாத்தான்ரை தடியைத் தான் இடியெண்டாவோ எனக்கு தெரியாது.

அவவுக்கு கதைக்வே தெரியாது.

நானும் இப்பிடித்தான் பெரிசா வளர ஒண்டும் கதைக்கத் தெரியாமல் போவனோ எனக்கு பயமாய் இருக்கு.

நான் குசினிக்குள்ள போனேன்.

அந்தக் கிழவர் ஏதோ குடிச்சுக் கொண்டிருந்தார். எங்கடை fridge இங்குள்ள இருந்துதான் ஏதோ

எடுத்துக் குடிச்சவர்.

நான் அம்மாட்டை சொன்னன்.

அம்மா அம்மா நான் தாத்தை றோட்டிலை போட்டிட்டு வந்திட்டன் போய் எடுத்துக் கொண்டு வரோனும் எண்டு.

அம்மா அப்பாவைப் பார்த்தா.

அந்தக் கிழவரும் குடிச்சக் கொண்டு தலையாட்டினார்.

நானும் நாளைக்கு அப்பா இல்லாத நேரம் இருந்து எடுத்துக் வடிப்பன். பிறகு தலையாட்டுவன்.

இப்பெல்லாம் நான் நல்லாய் தலையாட்டுவன் கிழவரைப் போவை கதலில் பெரிசாய் இடிப்பன் அப்பாவைப் போலை.

நான் இப்ப கெட்டிக் காரன்தானே அவையைப் போலை.

அண்டைக்கு அப்பா இல்லை.

fridge க்குள்ள இருந்த போத்தலை எடுத்தன்.

கிளாக்குள்ள கொஞ்சம் ஊத்தினன்.

அம்மா ஓடி வந்தா. அதை என்னட்டையிடிந்த பறிச்சா. நான் தலையாட்டினன். முடிஞ்சமட்டும் தலையாட்டினன். ஆனா அம்மா திரும்பி எனக்கு அதை தரவேயில்லை. அப்ப குடிவா தலையாட்ட மாட்டனோ. நான் பிறகும் பிறகும் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தன்.

டொக்டர் மாமா வீட்டை வந்தார்.

தங்கச்சி றோட்டிலை விழுந்தது..

அப்படி நான் இடி விழுந்து போனனாம்.

நான் தங்கச்சி விழேக்கை தாத்தான்ர தடியை எல்லோ விழுத்தினனான்.

அதுதானே தாத்தா.

நான் டொக்டர் மாமாட்டை இதைச் சொன்னன்.

அவர் சொல்லுறார் இடியெண்டு.

நானும் இடியெண்டு சொல்லிக் கொண்டு தலையாட்டினன்.

கடாக்டர் மாமா வெளியால போனாரர்.

அடுத்த நாள்

சிறுவர் மலர் மாமி வந்தா

நான் அவலிட்டைச் சொன்னன்.

எனக்குத் தாத்தாவின்ர தடியென்று.

மாமி சொன்னா இடியெண்டு.

அவவுக்கு விசர்.

தங்கச்சி இப்ப வட்டை வந்திட்டுது.

இப்ப நாங்க ஆஸ்பத்திரி விளையாட்டுத்தான் விளையாடுறனாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும்.

அம்மா அண்டைக்கு வீட்டில இல்லை.

அப்பாவும் எங்கையோ போட்டார்.

தங்கச்சி குசினிக்குள்ள போச்சது.

அம்மா அடுப்பெரிக்கிற காஸ் குழாயை கொண்டு வந்தது.

என்ர கைக்குள்ள வைச்சது.

அப்ப நான் படுத்திருந்தனான்.

என்ர நெஞ்சில காலை வைச்ச அமத்திச்சது.

எனக்கு நொந்தது.

நான் பிலத்துக் கத்தினன்.

"பேசாமல் இரு அது இப்படித்தான் நோகும்" எண்டு சொன்னாள்.

பிறகு குழாய்க் கொண்டு போய் என்ர குண்டிப் பக்கத்தில வைச்சாள்.

ஒரு ஊசியைக் கொண்டு வந்தாள்.

இது நோகாது எண்டு சொன்னாள்.

நானும் நம்பினன்.

அவன் ஊசிய என்ர கையில் குத்தினாள்.

எனக்கு நொந்தது. கத்தினன்.

தங்கச்சி சனியன்.. மூதேசி எண்டு என்னைப் பார்த்து.

அம்மள வந்தா சிறுவர் மலர் மாமியோட.

தங்கச்சி அழுது கொண்டிருந்தது.

அடிச்சப் போட்டன்.

எனக்கு அவ ஊசியால குத்தினா நோகும்தானே.

அதுதான் அடிச்சனான்.

காஸ் குழாய் என்ர குண்டியில இருந்தது.

ஊசி கையில் குத்திக் கிடந்தது.

அம்மாவும் சிறுவர் மலர் மாமியும் குக்குகவெண்டு ஏதோ கதைச்சினம்.

என்னை பாத்துத்தான் கதைச்சலை.

தங்கச்சி இப்ப அழலை.

நானைக்கு x-ray விளையாடுவமாம்.

அவந்தான் சொல்லுறான்.

அதுக்கு இருட்டான அறை வேணுமாம்.

எங்கடை கீழ் அறை ஒரே இருட்டு அதுக்குள்ள தான் அப்பா பழை சாமானெல்லாம் வைக்கிறவர். அங்கை போனால் விளையாடலாம்.

உஷ்.. இதை நாங்கள் ஒருத்தருக்கும் சொல்ல மாட்டம் நீங்களும் இதை அப்பாட்டை சொல்லிப் போடாதையுங்கோ என்ன...

நேர்நீயம்.

வாசகர்க்குடும்.

சுமைகளைச் சுமத்திய ஆசியர் குழுவிற்கு,

உங்கள் இரண்டு சுமைகளையும் சுமந்தேன் . ஏற்கக் கூடிய சுமைகள்தான்.!

சுமைகள் தன் நோக்கத்திலிருந்து எக் காலகட்டத்திலும் விலகாது, தன் தனித்துவத்தை இழக்காமல் வளர வாழ்த்துகிறேன்.

நாட்டின் இன்றைய நெருக்கடி நிலை குறித்து புலம் பெயர்ந்துள்ள தமிழ் மக்களில் குறிப்பிடத்தக்க வீதத்தினர் இந்தியாவில் அகதிகளாக தஞ்சம் கோரியுள்ளனர். இருந்தும், தமிழ் அகதிகளை தமிழக அரசு மத்திய அரசின் உதவியுடன் இலங்கையின் தமிழ் வாழும் பகுதிகளுக்கு (உயிருக்கு எந்ந உத்தரவாதமும் இல்லாத பகுதிக்கு) கட்டாயப் படுத்தி நாடு கடத்துவது அறிந்ததே.

இச் செயற்பாட்டிற்கு பின்னணிக் காரணங்கள் பல இருந்தாலும், அரசியல் தஞ்சம் கோரிய அப்பாவி மக்களை நாடுகடத்தல் எந்த விதத்தாலும் நியாயப் படுத்த முடியாத ஒன்று.

மாமாக அவர்களுக்கு தற்காலிக வதிவிட வசதி யேனும ஏற்படுத்துதல் முக்கியமானது என நான் கருகிறேன்.

இச் செயற்பாடு குறித்து மனிதாபிமான அடிப்படையிலான சுமைகள் முன் வைக்கும் கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

இப்படிக்கு
ஹாபன்
சுவிடன்.

M.Krishnaveni

5500 Haugesund

சுமைகள் கிடைத்தது நன்றி. இன்னும் முயற்சியெடுத்தால் சிறப்பாக அமையும். குறிப்பாக எழுத்துப்பிழைகளும், வசன அமைப்புகளும் ஆக்கங்களின் தரத்தைக் குறைக்கின்றன கவனித்தல் நல்லது. சுமைகளில் வெளியாகும் ஆக்கங் களில் சிறுகதை, கவிதைகள் என்னளக்கவந்தவை. "இன்னும் அவன்" யோகனின் சிறுகதை வாசித்தேன். அந்த சிலாமிடங்கள் ஈழத் தில் வாழ்ந்த உணர்வை ஏற்ப டித்தியது. நன்றி யோகன், மேலும் வளர வாழ்த்துக்கள்.

இன்று ஷாழிவியர்ப்புக் கவிதைகளும், கட்டுரைகளும் தமிழுக்குத் தேவை. அட்சயனின் ஷாழிவியர்ப்பு முயற்சிகள் பாராட்டத்தக்கவை. இம்முயற்சி தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு புத்துணர்வை ஏற்படுத்தும்.

இத்துடன் ஆக்கவொன்றை இணைத்துள்ளேன் தரமாயின் அடுத்த சுமைகளில் பிரசுரிக்கவும்.

நன்றி.

நட்புடன்

ம. கிருஷ்ணவேணி.

வாசகர்க்குடும்.

அன்புடன் சமைகளுக்கு,

சமைகள் கடைசி இதழ்கள்
சமைகளின் வளர்ச்சியைக்
காட்டுகின்றன.

வடிவமைப்பில் திருத்தமும்,
பொருத்தமான சித்திரங்களைத்
தேர்ந்தெடுப்பதும் மேலும் கவனத்தில்
எடுக்கப்பட வேண்டியவை.

மேலும் வாசகர் ஒருவர் இதழ் 3 இல்
(அம்மா பற்றி) சந்தேகங்கள் வராத
பார்த்தலும் கவிதைகளைப்
பக்கங்களின் வசதி குறித்து பிரிக்கும்
போது அவற்றின் முழுமை
குறையாமல் பார்த்தலும் மிக
அவசியமாகும்.

சமைகளின் விசேட பகுதிகளாகக்
கொள்ளக் கூடிய 'எதிரொலி' யும்,
பாரம்பரிய கலைகளை அல்லது
கலைஞர்கள் பற்றிய கட்டுரையின்
மறுபதிப்பும் கனமானதும்
வாசகர்களைக் கவரக் கூடியதுமான
விடயங்களாகும்.

எனவே அடுத்தடுத்த சமைகளிலும்
தரம் தாளாமலும் வாசகர்களுக்கு
உதவக் கூடியதாகவும்
இவ்விடயங்களை அமைக்க
வேண்டும்

மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராக
சமைகள் குரல் கொடுக்கின்ற
போதிலும் ஈழத்தில் மீறப்படும் மனித
உரிமைகளை எதிர்த்து குரல்
கொடுக்காதது, தாய் நாட்டிலிருந்து
அந்நியப்பட்டு நிற்பதாய் உள்ளது. இது
சம்பந்தமான ஆக்கங்களையும்
பிரசுரிப்பது பொருத்தமாகும்.

இப்படிக்கு.

சி.அ.அ.அ.

பிசாசு....

ஆனால் நீ எனக்கு ... அதிகம்
தேவையில்லை, ஒரே ஒரு சிறங்கை அந்த
போதைவஸ்துக் குடுத்தால் போதும்"

மஞ்சல் பிசாசு இப்பிடி கேட்டவுடனே
எனக்கெண்டால் விசர் விசரா வந்தது.
மலயில் இருந்து பிசாசப் பிடிச்ச தள்ளி விட
வேணும் போலக் கிடந்தது. ஒரு மாதிரி
சமாளிச்சுக் கொண்டு என்ன செய்யலாம்
எண்டு யோசிச்சன். கல்ல அப்பமாக்கச்
சொன்ன பிசாசுக்கு யேசுநாதர்
சொன்னதுதான் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.
துணிஞ்சு நானுஞ் சொன்னன். "
சாத்தானே அப்பால போ" திரும்பவும்
பிசாசு பயங்கரமா சிரிச்சபடி என்னயுந்
துாக்கிக் கொண்டு பறந்துது. கொஞ்ச
நேரம் பறந்த பிறகு ஒரு கோபுரத்தில
இறக்கிச்சது. அந்தக் கோபுரத்துக்கு மேல
நிண்டு பாத்தால் ஸ்தாவங்கர் முழுக்கத்
தெறிஞ்சது. அவ்வளவு உயரமான கோபுரம்.
அந்த உயந்த கோபுரத்தில நிண்டு எல்லா
இடத்தையும் காட்டிச் சொல்லிச்சது. "
இந்த நகர் முழுவதையும் உனக்கே
தருகிறேன், மதரசப் புட்டியின் மூடியுள்
கொள்ளக் கூடிய அளவாவது
போதைவஸ்து கொடுக்க மாட்டாயா..?"
இப்ப பிசாசு கெஞ்சி மாதிரிக் கேட்டது.
எண்டாலும் தமிழர தரக் குறைவா
நினைச்ச இந்தப் பிசாசு கதைக்கிறத
நினைக்க நினைக்க எனக்குக் கோபங்
கோபமா வந்தது. "சாத்தானே! என்னை
விட்டு அகன்று போ" எண்டு சத்தமாகக்
கத்தினன். மஞ்சல் பேயினர்
நீலக்கண்ணுக்குள் கலங்கிக் கொண்டு
வந்துது. அதப் பாக்கப் பாக்க பயம் பயமா
வந்தது. கோபத்தில்தான் அதுக்குக் கண்
கலங்கியிருக்க வேணும்.

பிசாசு என்னட்ட நெருங்கி வந்தது.
கண்மூடித் திறக்கிறத்குள்ள
கோபுரத்தில இருந்த என்னத் தூக்கி
எறிஞ்சது. "ஐயோ..அம்மா" எண்டபடி கீழ
வந்து விழுந்தன். கொஞ்ச நேரத்தில
கண்ண முளிச்சப் பாத்தன். கட்டில்ல
இருந்து உருண்டு விழுந்து நிலத்தில்
கிடங்கன.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்